

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · sèrie C · número 50

Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat

Sessió 2, dilluns 16 de juliol de 2018

Presidència de la I. Sra. Yolanda López Fernández

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre els objectius i les actuacions del seu departament 355-00012/12	4
Sol·licitud de compareixença d'Artur Mas i Gavarró perquè informi sobre l'adjudicació de la gestió de l'empresa pública Aigües Ter Llobregat (decaiguda) 356-00024/12	51
Sol·licitud de compareixença de Pere Fullana i Palmer, director de la Càtedra UNESCO de Cicle de Vida i Canvi Climàtic de la Universitat Pompeu Fabra i director del projecte Ariadna, perquè informi sobre el projecte Ariadna 356-00054/12	51

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 2 de la CMAS

La sessió de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat (CMAS) s'obre a les deu del matí i sis minuts. Presideix Yolanda López Fernández, acompanyada del vicepresident, David Bertran Román, i de la secretària, Rosa Maria Ibarra Ollé. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, Marina Bravo Sobrino, Francisco Javier Domínguez Serrano, María del Camino Fernández Riol i Javier Rivas Escamilla, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Imma Gallardo Barceló, Anna Geli i España, Antoni Morral i Berenguer, Anna Tarrés i Campà i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Magda Casamitjana i Aguilà, Ferran Civit i Martí, Irene Fornós Curto, Marc Sanglas i Alcantarilla, Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; David Cid Colomer, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet i Valera, acompanyat del secretari general, Ferran Falcó Isern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre els objectius i les actuacions del seu departament (tram. 355-00012/12). Conseller de Territori i Sostenibilitat. Sessió informativa.

2. Sol·licitud de compareixença d'Artur Mas i Gavarró, expresident de la Generalitat, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre la concessió del servei d'aigua a l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00020/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença de Lluís Recoder i Miralles, exconseller de Territori i Sostenibilitat, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre la concessió del servei d'aigua a l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00021/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença de Santiago Vila i Vicente, exconseller de Territori i Sostenibilitat, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre la concessió del servei d'aigua a l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00022/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'Andreu Mas-Colell, exconseller d'Economia i Coneixement, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre la concessió del servei d'aigua a l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00023/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'Artur Mas i Gavarró davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre l'adjudicació de la gestió de l'empresa pública Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00024/12). Xavier García Albiol, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'Artur Mas i Gavarró, expresident de la Generalitat, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre el procés de privatització de l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00029/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'Andreu Mas-Colell, exconseller d'Economia i Coneixement, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre el procés de privatització de l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00030/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de Santi Vila i Vicente, exconseller de Territori i Sostenibilitat, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre el procés de privatització de l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00031/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'Elsa Artadi i Vila, excàrrec del Departament d'Economia i Coneixement, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre el procés de privatització de l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00032/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de Lluís Recoder i Miralles, exconseller de Territori i Sostenibilitat, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre el procés de privatització de l'empresa Aigües Ter Llobregat (tram. 356-00033/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Pere Fullana i Palmer, director de la Càtedra UNESCO de Cicle de Vida i Canvi Climàtic de la Universitat Pompeu Fabra i director del projecte Ariadna, davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre el projecte Ariadna (tram. 356-00054/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Bon dia a tots i totes. Començarem amb la sessió de la Comissió de Medi Ambient. Primer de tot, preguntar als grups si hi ha alguna substitució? *(Pausa.)*

Bé. Com s'ha comunicat a l'ordre del dia, hi ha dos punts de l'ordre del dia..., començarem pel primer punt i deixarem el segon per quan acabi la compareixença del conseller.

Sessió informativa amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre els objectius i les actuacions del seu departament

355-00012/12

Vull començar, doncs, donant-li la benvinguda al conseller i al senyor secretari general, també a tots els diputats i diputades i als membres del Govern i associacions que ens acompanyen. I, bé, la sessió serà..., tindrà el conseller una hora per fer la seva exposició; després, tindrem..., començarem l'exposició de deu minuts dels grups parlamentaris, de major a menor, acabant amb els grups que donen suport al Govern.

Quan acabi el conseller farem, si algú ho demana, doncs, un recés de deu, quinze minuts, per ordenar..., pel que es vulgui.

I, sense més dilació, abans de res, també, volia donar-li l'enhorabona, conseller, pel seu nomenament, i molt sincer. Quan vostè vulgui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat (Damià Calvet i Valera)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, tal com vam explicar a la Comissió de Territori la setmana passada, tot just dilluns passat, el Govern del president Torra s'ha constituït per acabar amb la intervenció, via article 155, del Govern de Mariano Rajoy. L'executiu català, format escassament fa sis setmanes, es va fixar com a primer objectiu que s'aixequés el setge econòmic i administratiu de la Generalitat. I, per tant, revertir i començar a revertir els efectes d'aquest article 155.

És un govern en una situació excepcional, però té les ganes i l'empenta per desenvolupar les tasques –com no pot ser d'altra manera–, les tasques que ens perto-

quen. I des del secretari general, el senyor Ferran Falcó, que m'acompanya avui, aquí a la taula, com va fer la setmana passada a la Comissió de Territori, fins als secretaris, en el cas d'aquesta Comissió, la Comissió de Medi Ambient..., la secretària de Medi Ambient i Sostenibilitat, la senyora Marta Subirà; els directors generals, els presidents i els gerents de les empreses del sector Medi Ambient, tots, hem començat una legislatura, hi insisteixo, en un moment excepcional, amb l'objectiu de tirar endavant una agenda modernitzadora.

Una agenda modernitzadora, sovint diem, amb valors republicans. Al llarg de la meva intervenció d'aquesta compareixença els aniré desenvolupant en què consisteixen aquests valors en l'àmbit de medi ambient i la sostenibilitat, que tracten de construir un millor país, el millor país amb més i millors oportunitats i serveis per als ciutadans en matèries com el transport públic i el canvi climàtic, la nova agenda urbana i l'economia circular. Veuran que hi ha molts elements interrelacionats entre la comissió, que vam celebrar la setmana passada, la compareixença de la Comissió de Territori, i aquesta Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat.

Aquest és un govern, també, continuador, hereu de la tasca encetada pel president Carles Puigdemont i, en el nostre cas, també, deutor de la bona feina desenvolupada pel conseller i amic Josep Rull. Per això us vull dir que no ens conformarem a encaixar la situació d'injustícia que el manté a ell i al vicepresident Junqueras; als consellers Turull, Font, Romeva, Bassa; a la presidenta del Parlament, senyora Forcadell; al diputat Jordi Sánchez i al president d'Òmnium, Jordi Cuixart, a la presó.

No podem ni volem normalitzar aquesta situació, ni tampoc la dels exiliats. No ens serveix que els hagin aprofitat a les presons catalanes, els volem a casa. El conseller Rull és el legítim conseller de Territori i Sostenibilitat, i seguim treballant, tots seguim treballant, perquè torni al departament. El seu equip segueix les passes, com no pot ser d'altra manera, que ell va iniciar, tal com vaig afirmar a la Comissió de Territori. Som el seu equip.

Voldria, també, traslladar-los una salutació cordial del mateix conseller Rull. He pogut veure'l a la presó de Lledoners. Sàpiguen que està al cas del que passa en aquesta cambra, que ens pregunta, que vol saber com es desenvolupen les compareixences, que valora aquesta continuïtat en la tasca dels bons professionals que hi ha al departament, dels que formem el seu equip i que, com no podria ser d'una manera diferent, venint d'ell, ens demana sempre que mantinguem un to constructiu i dialogant amb els grups parlamentaris, sempre amb la voluntat de fer, insisteixo, el millor país.

Les tres secretaries en què es divideix el departament no seran mai caselles estanques ni autònomes, sinó que treballaran conjuntament en tots els temes competents del mateix departament. Els posaré un exemple, que, de fet, també vaig posar a la Comissió de Territori la setmana passada. En la legislatura passada, els responsables de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic van treballar amb la Secretaria d'Infraestructures i Mobilitat per dissenyar les polítiques de lluita contra el canvi climàtic i de millora de la qualitat de l'aire, basades en el foment del transport públic i la reducció dels vehicles contaminants. En aquest mandat, ens disposem encara més a fomentar aquesta capillaritat, aquesta relació, i els responsables de Medi Ambient i Sostenibilitat, la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic s'incorporaran al Grup de Peatges, el famós grup de treball de peatges, i també al Comitè Executiu de l'Autoritat del Transport Metropolità.

Amb això vull dir-los i remarcar que transport públic i vinyeta, amb ordenació del territori, està íntimament relacionat amb la protecció de la biodiversitat i el patrimoni natural; que l'economia circular o la millora de la qualitat de l'aire també estan íntimament relacionades amb la nova agenda urbana. No seran, per tant, compartiments aïllats, es parlaran entre sí, i es dissenyaran les millors polítiques, les polítiques més avançades per, en definitiva, millorar la vida dels nostres ciutadans.

Dèiem, també, que estem satisfets d'haver pogut fer dues compareixences. En la legislatura passada se'n va fer una de sola, però en aquesta legislatura, en tant que el departament ha recuperat les competències d'habitatge, amb dues compareixences ens podrem explicar més i millor. Aquestes competències d'habitatge, més les que ja sumàvem d'urbanisme, mobilitat, transport i infraestructures, o les de l'àrea de sostenibilitat i de diversitat, patrimoni natural, qualitat ambiental, residus, aigua, el Servei Meteorològic de Catalunya, entre d'altres, s'hagués fet difícil poder explicar tot el que voldríem en una sola compareixença. El nostre és un departament gran, amb moltes responsabilitats, molt diverses. La filosofia, l'ànima que ho impregna tot és la mateixa, no en tinguin cap dubte.

Vivim en un món global, on tot està interrelacionat. El que passa a Catalunya pot tenir impacte en qualsevol lloc del món. I és per això que aquest Govern fa polítiques no només pensant en la ciutadania de Catalunya, sinó que té la mirada posada també en el conjunt del planeta. Pretenem que les nostres accions, no només no tinguin un impacte negatiu, sinó que en puguin tenir de positiu; un impacte positiu de cara als altres. És per això que fa anys que participem en cimera internacional de canvi climàtic o de biodiversitat, juntament amb els països més avançats i compromesos amb aquesta lluita continuada per a la millora del planeta.

De fet, l'any 92, l'aleshores conseller Albert Vilalta, va veure que calia que Catalunya fos present en l'anomenada Cimera de la Terra, la que es va celebrar a Rio. La primera que va parlar del desenvolupament sostenible, com a concepte global. Des d'aquella Cimera de Rio han passat moltes coses i s'ha avançat molt, moltíssim. Sense anar més lluny, al setembre de 2015, l'Assemblea de Nacions Unides, reunida a Nova York, en aquest cas, va acordar, per unanimitat, adoptar l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible, que inclou els disset objectius que tots els països han de tenir en compte, de cara a garantir els reptes del planeta. Uns objectius que tenen caràcter universal i indivisible, que vol dir que són aplicables a tothom i que s'ha d'avançar en tots i cadascun d'ells.

Des del primer moment, el Govern de la Generalitat ha fet servir i ha fet seva l'Agenda 2030 i amb la col·laboració del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible, el CADS, s'han fet treballs per tal d'adaptar-lo a la realitat catalana, traslladar els objectius globals, també, a la realitat catalana. Molts d'aquests objectius, d'aquests ODS, objectius de desenvolupament sostenible, interpel·len directament aquest departament. Els ODS número 6, per exemple, parlen d'aigua neta i sanejament; el número 7, parla d'energia assequible i no contaminant, lligant molt directament amb l'ADS 13, que és acció pel clima; el 8, el 9, el 10 i l'11, els ADS 8, 9, 10 i 11, fan referència, juntament amb altres, al que s'ha anomenat, precisament, nova agenda urbana, que vam explicar àmpliament el concepte de nova agenda urbana a la Comissió de Territori, dilluns de la setmana passada, un concepte important, avançat, que hem adoptat, també, des d'aquest departament, en benefici de tot el Govern de la Generalitat i, evidentment, del que es pugui traslladar a millora de les condicions de vida dels ciutadans del país.

Els ODS 12 parlen de consum i producció responsable, i aborda de ple la necessitat de plantejar un model econòmic nou en el conjunt del planeta, també a Catalunya, basat en l'economia circular i en la minimització de l'ús de recursos naturals, com fa temps que treballem, des de l'Agència de Residus de Catalunya i les direccions generals de la Secretaria, juntament, també amb la gent d'Acció, del Departament d'Empresa. Els ODS 14 i 15 fan referència a quelcom tan obvi, i, alhora, tan important i a voltes menystingut com el fet de tenir cura de la vida, de la vida, amb majúscules, del planeta: la vida submarina, els oceans, la vida en els ecosistemes terrestres; allò que nosaltres anomenem, en conjunt, el patrimoni natural i la biodiversitat, que ocuparà també bona part d'aquesta compareixença.

Els altres ODS, igualment importants, ens afecten de manera transversal. L'equitat de gènere, la importància de l'educació, també l'ambiental; la salut, tan vinculada

a la qualitat de l'aire i de l'aigua o la conservació de la biodiversitat; la fi de la fam i de la pobresa, si som capaços de crear les condicions econòmiques globals necessàries.

Finalment, els ODS 16 i 17 fan referència, entre altres aspectes, al fet de disposar d'institucions sòlides, transparents i fiables i a treballar establint aliances multiactor i multinivell per assolir tots i cadascun d'aquests objectius. Com veuen, doncs, totes les competències d'aquest departament es poden encabir en un o altre, o en diversos, d'aquests objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030, fet que ens permet treballar amb objectius locals i alhora globals, i sentir-nos corresponsables de tot allò que passa, més enllà de les nostres fronteres.

Ja els anuncio que aquest departament té la voluntat de seguir participant activament en les grans cimeres internacionals i, un cop a casa nostra, a treballar, juntament amb el CADS, amb els diferents actors socials i les entitats ambientals, a través del Pla de suport del tercer sector, per assegurar que complim els objectius que tenim encomanats en totes aquestes matèries i de la manera més transversal possible.

I per fer tota aquesta feina i complicats objectius tan ambiciosos, cal, en primer lloc, que posem al dia molta de la nostra normativa. No tinc la voluntat de fer una exposició exhaustiva de tot, perquè no tindria prou temps, però sí que els vull fer saber que, en aquest terreny, tenim molta feina a fer.

S'ha de fer un esforç d'actualització en legislació ambiental, ja que molts d'aquests instruments tenen quinze, vint o, inclús, vint-i-cinc anys. És en aquest espai, en aquesta Comissió de Medi Ambient, on vull fer una crida a la concertació, al diàleg, a la feina en equip per impulsar aquestes eines, que redundaran en l'agenda modernitzadora a la qual aspirem des del departament i el Govern. Nosaltres ens comprometem a treballar en la revisió d'algunes d'aquestes lleis, si més no, a iniciar-ne els tràmits, perquè som conscients que són moltes i la missió és important, però volem compartir amb els grups parlamentaris que la voluntat és ferma, i la convicció del fet que és imprescindible per seguir avançant aquesta actualització és molt gran.

Els demanem, doncs, complicitat per afrontar-ho, sempre en bé del país. Vam ser els primers a crear un departament de medi ambient, vam ser pioners, igualment, a l'hora de detectar que el canvi climàtic era i és una prioritat; vam donar-li rang de direcció general; i hem elaborat la primera llei contra el canvi climàtic al sud d'Europa, per abordar-ne les seves causes i efectes. La normativa en matèria de medi natural, i en l'àmbit de la protecció dels animals, presenta un grau d'obsolescència molt alt. Durant molts anys, per canvis de color polític, canvis d'estructura, manca de recursos humans i altres raons, no s'ha actualitzat i la conseqüència és que són molts els projectes normatius que ara tocaria emprendre per posar-nos del tot al dia.

Per la seva quantitat i abast, difícilment són abordables tots ells en una sola legislatura, si bé tots haurien, almenys, d'iniciar-ne tràmit. En la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, amb el senyor Ferran Miralles al capdavant, estem parlant de tres lleis noves, de la modificació de dues lleis existents, i d'una quinzena..., quinze decrets.

Entre les lleis noves, vull destacar, en primer lloc, la Llei del patrimoni natural i la biodiversitat, llargament reclamada, intentada en més d'una legislatura. Vull recordar que la llei actual és de l'any 1985 –trenta-tres anys–, és anterior al Conveni sobre la diversitat biològica, anterior al PEIN, anterior a la Xarxa Natura 2000, anterior a la Directiva d'hàbitats, a totes les estratègies vigents del patrimoni natural i la biodiversitat. Alhora, és una llei estructural i necessària. I per aquesta raó jo els demano, ja des d'ara, que puguem tenir un debat molt tècnic respecte a aquesta llei i sense que se'ns contaminin d'altres debats o gesticulacions polítiques. Llei del patrimoni natural i la biodiversitat.

La segona de les lleis que volem redactar i aprovar és la de la creació de l'agència del patrimoni natural i la biodiversitat. Deuen recordar que en la passada legislatura, amb el suport de tres grups polítics –Junts pel Sí, el PSC i Catalunya Sí que es Pot–, va iniciar la seva tramitació com a proposició de llei i va superar el debat a la totalitat. Nosaltres, òbviament, voldríem reprendre aquesta tramitació i culminar-ne el procés. La creació de la nova agència respon a una reivindicació històrica d'entitats, organitzacions i organismes vinculats a la conservació de la natura a Catalunya. Així, des de fa més de vint anys, ha format de documents estratègics i de programes electorals de diverses formacions polítiques. Amb la nova agència, Catalunya seguirà el model dels països més capdavanters d'Europa en aquesta àmbit, com ara França.

Quins són els avantatges d'una agència de patrimoni natural? Doncs que es crearà una estructura més sòlida i estable, perquè, en tractar-se d'un ens amb personalitat jurídica pròpia i amb caràcter permanent, podrà aportar, aportarà la solidesa necessària per impulsar unes polítiques de conservació del patrimoni coherents i sostingudes en el temps. Una altra virtut és que comptarà amb una elevada autonomia, i això facilitarà la concentració de recursos i la visibilitat de les polítiques de conservació –visibilitat de les polítiques de conservació, molt important–; serà àgil en la implementació dels programes de protecció del medi, i si apareixen nous reptes i urgències, que n'apareixeran, també podrà ser el màxim d'efectiva i executiva possible. L'agència permetrà tenir fonts de finançament pròpies, que sumades als recursos pressupostaris, els recursos provinents de la Generalitat, traurà el patrimoni natural de la situació d'infrafinançament històrica. A més, comptarà amb experts de diverses disciplines, fet imprescindible en un àmbit tan complex com aquest. La voluntat de creació de l'agència respon a tots aquests objectius.

Entre les noves lleis, també hem de tenir present la de la utilització d'animals per a experimentació i per a altres finalitats científiques, que ha de permetre adaptar el nostre ordenament jurídic a la directiva europea vigent. Aquesta llei és també important, perquè el sector de la recerca biomèdica al nostre país és un sector estratègic i perquè garantir la màxima protecció i benestar dels animals és una obligació que tenim i que volem exercir.

A banda, tenim dues lleis que al nostre entendre haurien de ser modificades. La primera, una llei, la Llei d'avaluació ambiental de plans i programes, que requereix petits canvis per tal d'adaptar-la a la legislació bàsica vigent i evitar incerteses. La tenim molt a punt i, per tant, la presentarem i seguirà el tràmit en breu. L'altra és la Llei de protecció dels animals domèstics, que ha envellit i que presenta algunes llacunes i indefinicions que convindria que fossin resoltes; aquesta segurament voldrà més debat.

Pel que fa als decrets, que hem parlat d'una quinzena, voldria destacar-ne alguns en l'àmbit del medi natural.

El decret de desplegament del fons de patrimoni natural, el qual, com deuen recordar, va ser creat per la Llei de pressupostos de l'any passat i modificat per la Llei de canvi climàtic. En paral·lel, caldrà que el Departament d'Economia tramiti el decret regulador de l'impost sobre les emissions de CO₂ dels vehicles, perquè el 50 per cent d'aquest impost està previst que es destini a aquest fons, al fons del patrimoni natural.

També voldríem destacar el decret de creació del registre d'acords de custòdia del territori, el qual ha de permetre desplegar una política d'incentius fiscals i d'altra naturalesa per al foment d'aquest mecanisme de gestió del medi natural.

El decret de creació de la marca Parcs, per a la promoció dels productes i serveis generats en l'àmbit dels espais naturals de protecció especial. Aquesta és una manera de generar valor i desenvolupament local des de la conservació de la natura, des de la preservació de la mateixa identitat del país.

El decret de creació del catàleg de la fauna amenaçada de Catalunya, una eina fonamental i llargament esperada que es troba en un estadi molt avançat de tramitació i que abans d'acabar l'any podria ser –si així ho aconseguim en els tràmits ordinaris que s'han de seguir per a l'aprovació de tot decret– aprovat.

La modificació del Decret regulador dels procediments de compensació de danys i perjudicis causats per espècies animals protegides de la fauna salvatge autòctona a l'agricultura i la ramaderia –aquest és el nom del decret, que el nom fa la cosa. Aquest decret va permetre en el seu moment posar en marxa i agilitar el que és una necessitat si volem que la protecció de la fauna i el desenvolupament de les activitats agrícoles i ramaderes en el territori puguin ser perfectament compatibles. A la llum de l'experiència d'aquests anys, creiem que cal millorar el seu abast.

Els decrets pendents en matèria de protecció dels animals són tres, i tots ells importants: el de la Llei de protecció dels animals, el decret derivat de la Llei de protecció dels animals; el de parcs geològics, i el decret, també, sobre la utilització d'animals per a experimentació i per a altres finalitats científiques. Abans fem referència a la llei que cal desenvolupar en aquest àmbit.

Per tant, de la quinzena de decrets que tenim pendents, hem volgut destacar aquesta llista.

Seguint amb les responsabilitats directes que corresponen a la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, vull dedicar un moment a parlar de tres assumptes que ens semblen especialment rellevants: l'estratègia de biodiversitat, l'obligació que tenim de recuperar natura –de recuperar natura– i el finançament de les polítiques de medi natural.

Demà, a govern, aprovarem el que ha estat sens dubte, creiem, la principal fita de la legislatura anterior en matèria de biodiversitat: em refereixo a l'estratègia de patrimoni natural i biodiversitat. Demà, a govern, s'aprovarà aquesta estratègia. El repte d'aquesta legislatura és iniciar-ne el desplegament, i així ho farem. Tinguin present que en el darrer informe sobre l'estat del medi ambient, el del 2010 al 2015, que va ser recentment presentat pels responsables de la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat, es posa de manifest que l'indicador ambiental que presenta una pitjor evolució en aquest període 2010-2015 és precisament el corresponent a la biodiversitat. I és per això que considerem tan important que el Govern s'hagi dotat d'un full de ruta en matèria de conservació de natura, en matèria de conservació de la biodiversitat, fins al 2030.

El document inclou –ho veuran demà, quan s'hagi pogut aprovar per part del Govern– vuitanta-cinc línies d'acció encaminades a revertir la pèrdua de biodiversitat a Catalunya. Ens proposem iniciar, incidir..., feines en sis àmbits clau: el de la informació i el seguiment; el de la conservació d'hàbitats i espècies; el del model territorial i la definició de la infraestructura verda; el de la integració de la protecció i gestió de la biodiversitat en les polítiques sectorials; el de l'organització administrativa, el marc legal i la fiscalitat, i finalment, el de la implicació de la societat. Estratègia de la biodiversitat en aquests sis camps clau, sis objectius clau.

Un altre repte que considerem determinant, perquè demostra la maduresa d'un país, és el de recuperar natura, en la línia de l'agenda modernitzadora. Creiem que l'avaluació ambiental de plans i projectes ha de fer un salt endavant –ara els direm com– i, a més, sostenim que ho hem de fer..., que mereix un esforç important. A més de minimitzar l'impacte que el que quedi sigui compensat, vull recordar-los que en el mandat anterior ja hem dut a terme algunes iniciatives en aquest sentit creant noves eines de càlcul d'emissions de CO₂ associades al planejament urbanístic, una mesura que, com poden comprovar, demostra la vocació transversal del departament, entre Territori i Sostenibilitat, entre Sostenibilitat i Territori.

Tanmateix, creiem que amb aquestes mesures no n'hi ha prou, no podem perdre més natura, sinó que ha arribat el moment de crear-ne de nova, de garantir que no hi ha una pèrdua neta de natura. De fet, els projectes d'infraestructura verda –abans

hi feia referència– s’han d’entendre en aquest sentit. De la mateixa manera que intervenim per urbanitzar o per tirar endavant infraestructures de mobilitat, ho hem de fer també per –deixin-me utilitzar el concepte– «construir» natura i recuperar la funcionalitat dels ecosistemes.

En els darrers anys hem impulsat precisament la unitat de projectes d’infraestructura verda i hem restaurat praderies de posidònia, antigues activitats extractives abandonades, sistemes dunars –per exemple, les platges de l’Empordà–, o hem recuperat ecològicament el port de l’Estany, a l’Ametlla de Mar. Moltes d’aquestes actuacions les fem en col·laboració amb entitats ambientals –això és molt important, hi juguen un paper fonamental en la gestió del medi natural–, a les que creiem que cal dotar d’ajuts estructurals, més enllà de subvencions puntuals, que els permetin seguir fent gestió i educació ambiental.

Voldria fer-los una reflexió sobre el finançament. Durant molts anys, les polítiques de medi natural han patit més ajustos que la mitjana durant la crisi; podríem dir que no han estat una veritable prioritat dels governs, han estat considerades inclús no essencials, arran de l’ordre ministerial del ministre Cristóbal Montoro el passat mes de setembre: «no essencials», aquesta va ser la descripció d’aquesta ordre. La realitat és que la protecció del patrimoni natural i la biodiversitat no té el finançament que correspondria a un país com el nostre, que, a més, ocupa les primeres posicions en el rànquing de territoris biodiversos a Europa. En finançament hem fet molt, però no prou. Hem de parlar clar: no hem fet prou.

L’any 2016, quan les competències passen al Departament de Territori i Sostenibilitat, vàrem rebre..., estaven dotades amb 8 milions d’euros. L’any 2017, quan vam poder fer pressupostos com a govern, ho vam elevar a 21 milions. S’ha fet esforç, però no prou. Vam intentar anar a més, i en la Llei de pressupostos i de canvi climàtic vam crear un fons i un impost, el que ha de gravar les emissions de CO₂ dels vehicles, per nodrir-lo, aquest fons; un 50 per cent –abans ho dèiem– de l’impost ha d’anar en aquest fons. L’Estat espanyol, com recorden, va impugnar l’impost, i, tot i que s’ha aixecat la suspensió cautelar, hi ha risc que ens ho tombin. Malgrat tot, tirarem endavant i desplegarem tant el fons com l’impost.

Parlant de figures impositives i incentius –les dues van lligades–, treballarem un paquet de mesures fiscals per desincentivar allò que perjudica el medi ambient i incentivar allò que s’alinea amb els objectius de protecció del medi. No descartem, si trobem les complicitats necessàries en seu parlamentària, anar més enllà i obrir un debat en forma de llei de la fiscalitat i els incentius ambientals.

La gestió del medi ambient, no ens enganyem, necessita finançament. En matèria de medi natural, una de les línies d’actuació principal és la gestió dels parcs naturals. Fa poques setmanes, ja amb el Govern del president Torra, es va aprovar l’ampliació del Parc Natural de l’Alt Pirineu, amb deu mil hectàrees; feia anys que s’hi treballava, feia bastants anys que s’hi treballava. I aquest dissabte, tot just dissabte passat, la secretària de Medi Ambient, el director general de Medi Natural i jo mateix vam anar al territori, a Llavorsí, a la seu del parc, a presentar aquesta ampliació.

De tota manera, parlant de parcs naturals, els vull dir que la prioritat no és declarar nous parcs, sinó l’ordenació i la gestió dels existents, l’ordenació i la bona gestió dels existents. En aquesta matèria ens mantenim en la línia que va apuntar el conseller Rull en la seva compareixença davant aquesta comissió el març de l’any passat. En aquests moments, la gestió dels espais que ja tenim és més urgent i més important que no pas l’ampliació del sistema d’espais naturals. Ras i curt: no podem crear nous parcs si no podem garantir una gestió adequada dels que tenim. Mentre no solucionem la gestió del finançament i dels recursos humans, mentre no disposem d’una agència moderna i ben dotada, no seria responsable avançar en la creació de, per exemple, el parc de les muntanyes de Prades o en el del Montsec.

I ara em referiré a les polítiques que tracten de reduir l’impacte ambiental de les activitats de l’entorn, combatre el canvi climàtic i millorar la qualitat de l’aire, ob-

jectius de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, que encapçala la directora general Mercè Rius.

Aquesta tasca s'ha d'abordar des de la prevenció i el control de les activitats, de manera que des de l'Administració, i partint del marc regulador europeu, es redueixi la contaminació de les activitats industrials, en tots els vectors –aigua, aire i sòl–, per millorar, en definitiva, la qualitat ambiental del territori. D'altra banda, s'han de fomentar els sistemes voluntaris de millora ambiental per a la transició cap a una economia circular i baixa en carboni, com els distintius de qualitat ambiental o els EMAS.

L'estiu del 2017 es va publicar la Llei del canvi climàtic. Pionera a l'Estat espanyol, la primera del sud d'Europa, va assolir un altíssim grau de consens en aquest Parlament. Això és bàsic, perquè, igual que ens està passant amb la qualitat de l'aire, la feina en comú, l'acció concertada és imprescindible per abordar reptes d'aquesta magnitud. Només d'aquesta forma podrem contribuir a la dràstica reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, necessària per no incrementar en més de dos graus centígrads –aquest és el compromís global– la temperatura mitjana del planeta respecte a l'època preindustrial, i per l'altra, fer menys vulnerables els sectors i els sistemes davant els impactes que ja s'estan produint i que continuaran en les properes dècades.

Per tant, l'instrument el tenim. No obstant això, la impugnació del Govern de l'Estat espanyol, del PP, davant el Tribunal Constitucional de bona part d'aquesta llei en va suposar la suspensió durant cinc mesos, els cinc mesos del 155. Després d'això –ja ho saben–, el Constitucional va decidir no perllongar la suspensió, en entendre que no s'havien aportat per part de l'Estat evidències de perjudicis greus o irreparables a l'interès general o a tercers afectats.

Més enllà d'això, és molt important analitzar –hi vull fer una referència explícita– els motius bàsics d'aquesta impugnació, atès que són molt il·lustratius de la concepció no tan sols en matèria de canvi climàtic, sinó del tipus de relació que ha de prevaldre entre l'Administració de l'Estat i el Govern de la Generalitat.

L'eix fonamental de la impugnació és la negació a que d'altres realitats que no siguin les d'un estat de factura centralista puguin establir una política ambiental en matèria de canvi climàtic, la seva negació. L'informe de l'advocacia de l'Estat defensant la impugnació relega les comunitats autònomes a una mera competència d'execució en matèria ambiental, els nega la capacitat de poder establir objectius i s'escandalitza pel fet que hagi estat capaç de dissenyar una política completa en aquest àmbit. Aquests són els motius de l'Estat per impugnar la nostra Llei de canvi climàtic.

I ara els demano, senyores i senyors diputats, què pot ser més intel·ligent, voler limitar per la via jurídica i política la capacitat d'actuació, la capacitat també d'actuació social i política o fomentar-ne l'acció? Si el canvi climàtic no espera, per què ho hem de fer nosaltres? La nostra resposta és clara. Nosaltres no esperarem i per això mateix estem treballant ja, com els he dit abans, en la creació del fons climàtic, del qual s'està perfilant el decret.

També estem avançant per posar en funcionament, a mitjans de l'any vinent, l'impost a les emissions de CO₂ de turismes, vehicles comercials i lleugers i motocicletes; l'activació d'òrgans de nova creació com la taula social de canvi climàtic i el comitè d'experts sobre el canvi climàtic, que espero puguin arrencar abans d'acabar aquest 2018, són altres línies, altres fites de treball. Així com el desenvolupament dels pressupostos de carboni, on precisament el comitè d'experts jugarà un paper cabdal i ens permetrà anar dibuixant quin ha de ser el camí de reducció de les emissions basant-se en les capacitats dels diferents sectors.

Totes aquestes actuacions en matèria de canvi climàtic, en el cas de les zones urbanes, han d'anar de la mà de polítiques que redueixin la mobilitat generada, la mobilitat privada en favor dels mitjans de transport públic, tot plegat perquè precisa-

ment és en el sector del transport on el creixement de les emissions de gasos d'efecte hivernacle ha estat superior. En el 2016 ha augmentat un 4,3 per cent i, si ens fixem en les dades des del 2014, s'està incrementat anualment en 500.000 tones.

Cal actuar. Aquesta és la segona de les línies que els exposo. El Govern ho sap i ho està fent. Sabem que la millora de la qualitat de l'aire és fonamental per a la salut de les persones i per això vull fer una crida a les autoritats del Govern de l'Estat perquè s'hi impliquin. Fins ara ens hem trobat molt sols respecte a les autoritats del Ministerio. Aquesta mateixa tarda tenim la taula de qualitat, es celebra, està convocada la Taula de la Qualitat de l'Aire de Barcelona on explicarem el grau de compliment dels acords assolits a la Cimera de la Qualitat de l'Aire, de 6 de març del 2017.

Queda feina a fer? Òbviament, però els asseguro que en aquest camp estem notablement satisfets. Hem treballat molt amb les administracions locals i amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb l'AMB. En aquest cas, sí que s'ha entès que calia remar tots plegats i no fer cadascú la seva guerra particular, com ens ha passat amb altres polítiques sectorials, a voltes, per exemple, de l'habitatge. I això, al final, acaba repercutint en resultats positius; uns resultats que el que fan és beneficiar, en última instància, els ciutadans i les ciutadanes de l'àrea metropolitana i de tot el país.

Aquest és el tercer punt. Justament els compromisos de la cimera de la qualitat de l'aire a la conurbació de Barcelona han evitat un expedient d'infracció europeu. La Comissió Europea no va incloure la zona, l'AMB, en l'expedient d'infracció de la normativa comunitària sobre la qualitat de l'aire de la primavera passada com va fer amb altres territoris de la Unió Europea. Això ens hauria dut al Tribunal de Justícia de la Unió.

Europa ha valorat les actuacions proposades. És cert que seguim estant observats, hem de retre comptes cada mes i això ens obliga a seguir amb la feina i complir totes les mesures d'aquell acord, d'aquella cimera on hi havia la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, l'Àrea Metropolitana, la Diputació de Barcelona, el Port de Barcelona i trenta-nou consistoris més de la conurbació que es van comprometre, ens vam comprometre a aconseguir la reducció d'un 30 per cent de les emissions associades al trànsit viari en quinze anys, per assolir gradualment els nivells recomanats per la Organització Mundial de la Salut.

I per això emprendrem com a iniciatives més destacades el nou Pla de millora de la qualitat de l'aire de la conurbació de Barcelona per al període 2019-2025, i el Pla de mobilitat de la mateixa regió metropolitana.

D'altra banda, som conscients que per donar un impuls definitiu per reduir la contaminació atmosfèrica cal un marc normatiu que s'adeqüi a la problemàtica actual. És per això que manifesto la voluntat que en aquesta legislatura s'aprovi una nova llei de protecció de l'ambient atmosfèric. Abans parlàvem de les lleis associades al medi natural, aquesta és una llei associada a la qualitat ambiental i a la lluita contra el canvi climàtic, llei de protecció de l'ambient atmosfèric.

La norma que actualment està en vigor és la Llei 22/83, com veuen antiga. Aquesta llei va ser pionera quan es va aprovar però amb els nous reptes que estem afrontant per reduir la contaminació atmosfèrica o el soroll es fa imprescindible actualitzar-la. Per posar-los un exemple, aspectes tan rellevants, que acaben afectant la contaminació atmosfèrica, com són la planificació urbanística o la mobilitat no s'hi esmenten pràcticament en la Llei 22/83. L'any 83, la norma es va focalitzar en la contaminació emesa per les indústries.

Actualment, en l'aplicació de les normatives que afecten establiments industrials provinents de la Unió Europea, la progressiva legislació de la Unió Europea al respecte, l'impacte d'aquests s'ha reduït i la mobilitat obligada ha passat a ser a les regions metropolitanes europees el principal focus general de contaminació de l'aire i el principal focus també del soroll. Per tant, cal un marc normatiu que s'adapti a aquest nou escenari i faciliti les eines necessàries per actuar. Això mateix ens aju-

darà a complir els compromisos adquirits en el marc de la taula per la millora de la qualitat de l'aire al Camp de Tarragona.

I ara els parlaré de la quarta línia de treball en aquesta matèria, que té a veure amb la prevenció i el control ambiental de les activitats industrials. Les autoritats competents, la Generalitat, s'han d'assegurar, abans de concedir un permís ambiental, que estan definides les mesures adequades de prevenció i reducció de la contaminació en el medi, incloses l'atmosfera, l'aigua i el sòl. Amb aquesta finalitat es fixen els valors límits d'emissió i es consideren, si s'escau, les millors tècniques disponibles a cada moment per remeiar-les, per minimitzar-les i remeiar-les.

La comprovació del compliment de les condicions fixades i l'adequació permanent als requeriments ambientals aplicables es fa mitjançant la implementació d'un règim de control i d'inspecció. En aquests moments, des de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, s'estan revisant les autoritzacions ambientals afectades per les tretze decisions d'execució de la Comissió Europea per les que s'aproven les conclusions sobre les millors tècniques disponibles, les MTD, que afecten també tretze sectors industrials i un total aproximat de nou-centes activitats. De fet, fa poques setmanes vàrem anunciar que havíem anunciat un procediment de revisió de les autoritats ambientals, de les autoritzacions ambientals de 811 granges de porcí i aviram considerades d'incidència ambiental potencialment més elevada.

Sense deixar aquesta línia de treball, els vull anunciar, també, que volem modificar la Llei de prevenció i control ambiental de les activitats i volem actualitzar la Llei de restauració d'activitats extractives per tal d'adequar-les a una realitat de major exigència d'adequació de l'entorn.

Deixi'm parlar-los, ara, de l'Agència Catalana de l'Aigua, de l'ACA, que finalment ha consolidat la seva estabilitat financera, després d'uns anys molt i molt crítics. El mateix director de l'ACA, el senyor Jordi Agustí, durant el darrer consell d'administració de l'agència que vam celebrar fa unes setmanes ho va exposar de manera molt clara. Ens va dir que durant anys l'ACA no ha tingut diners, els recordo que el deute va arribar a ascendir a 1.368 –1.368– milions d'euros. Sovint, en aquests darrers anys –i és expressió del senyor Agustí–, «no hem tingut mai alhora diners, aigua, i, malauradament, els darrers mesos, tampoc Govern.» Les pluges –i avui n'és un exemple– ens han permès millorar el nivell dels embassaments i ara disposem per primer cop en molt de temps els tres elements fonamentals per a la bona gestió de l'ACA: aigua, diners i Govern.

Al final del 2018 haurem retornat un 90 per cent del deute que teníem el 2010 i en aquest nou escenari les inversions en infraestructures, per al període 2017-2021, podran pujar 611 milions d'euros. Només aquest any són 105 milions; 147, el 2019; 156, el 2020 i 160 per al 2021. Són inversions per a actuacions de sanejament, abastament i medi. L'ACA ha mobilitzat un volum d'inversions els darrers tres anys, un gran volum d'inversions els darrers tres anys. Estem parlant de 57 milions d'euros per a garantir les infraestructures i serveis de cicle d'aigua que necessita el país.

Igualment seguirem fent aquest esforç per donar suport als ens locals en diferents línies de subvencions. S'han obert línies destinades a abastament municipal, amb més de 50 milions d'euros adjudicats, i gairebé altres 20 milions pendents de ser publicats. També hi haurà 15 milions per a la reducció del risc d'avingudes, una nova línia per a l'impuls de la reutilització per a ens locals públics, una línia anual per al manteniment i conservació de lleres i una per a projectes d'innovació, també molt important. De fet, la setmana passada l'ACA ja va posar a informació pública el Programa de manteniment i conservació de lleres públiques per al període 2018-2019, per un import de 2 milions i mig d'euros.

Dit això, vull exposar-los un dels assumptes queestic segur que serà del seu interès i és allò que es refereix a la creació de la nova ATLL pública. La creació d'aquesta nova ATLL pública. Recorden perfectament que aquest Parlament va expressar la voluntat de recuperar la gestió directa del servei públic, competència de

la Generalitat, de producció i subministrament d'aigua potable per a l'abastament de poblacions mitjançant les instal·lacions titularitat de la mateixa Generalitat si el Tribunal Suprem confirmava la nul·litat de l'adjudicació del contracte del 6 de novembre del 2012.

Doncs, bé, un cop el Suprem ha confirmat la sentència de nul·litat de l'adjudicació el passat 20 de febrer queda, com saben, sense efecte –queda sense efecte– l'acord d'adjudicació del contracte d'abastament d'aigua en alta Ter Llobregat. Així les coses, el Govern ha procedit a complir el mandat parlamentari que es va incorporar en la disposició addicional sisena de la Llei 5/2017, de mesures fiscals administratives, la llei d'acompanyament, que el Consell Executiu de demà, aquesta voluntat política aprovarà, per tant, el Projecte decret llei per crear la nova ATLL pública.

L'ens d'abastament d'aigua Ter Llobregat gestionarà, doncs, el servei públic consistent en la producció i subministrament d'aigua potable per a l'abastament a la població, que necessàriament s'ha de crear amb rang de llei i que es presentarà pròximament a la convalidació del Parlament de Catalunya. D'aquesta manera s'exclouen de la iniciativa del Govern altres fórmules mercantils contràries a la voluntat expressada en aquesta cambra, és es dir, licitar de nou el contracte, s'exclouen aquestes fórmules.

Es tracta, es tractarà aquesta ATLL pública d'un gestor directe que adopta la forma d'entitat de dret públic i està controlat per la Generalitat de Catalunya, és a dir, per la ciutadania. El control prové del seu consell d'administració, integrat per representants dels diferents departaments del Govern amb competència sobre el cicle de l'aigua, ja sigui des del vessant de salut, d'Administració local, des del vessant econòmic o des de la mateixa gestió de l'aigua. El decret llei s'ha tramitat per la via d'urgència per comptar, com més aviat millor, amb el gestor propi i públic que s'ocupi de les instal·lacions de la seva titularitat i que aquesta assumpció directa del servei es faci sense afectar la seva regularitat i continuïtat. Mentre es resol la liquidació, com no podia ser d'una altra manera, la fins ara empresa concessionària està obligada a mantenir la prestació del servei amb les mateixes condicions i estàndards de qualitat que establia el plec de condicions de l'adjudicació. Ja els vam dir en el seu dia que el Govern havia comunicat a l'empresa la resolució d'aquest contracte.

Aquesta, doncs, és una fita estratègica per complir els compromisos adquirits per gestionar de forma cent per cent pública l'abastament en alta de 5 milions de persones i cent quaranta municipis. Vaig finalitzant la descripció d'aquesta nova ATLL pública, que com a Govern volem que estigui operativa l'1 de gener de 2019, l'1 de gener de l'any vinent. El mateix decret que els estava exposant inclou les mesures que anul·len l'increment de tarifa de l'ATLL, que es va tramitar per aquest any en aplicació del plec de la concessió; el plec que ara, doncs, va proporcionar el contracte i liquidarem. Des de l'1 de gener d'aquest 2018 i fins que no s'aprovi la nova tarifa del nou ens públic, l'increment de la tarifa serà la mateixa que al 2017, és a dir, zero. Demà s'aprovarà, juntament amb el decret llei de creació de l'ATLL pública, la creació de la comissió liquidadora de l'antic ens d'abastament que estarà formada per membres dels departaments d'economia i territori, d'Economia, de Territori i Sostenibilitat, i també del gabinet jurídic del mateix Govern.

Deixin-me, arribats a aquest punt, insistir en la importància del consens en aquest àmbit de l'aigua així com en la cooperació institucional. De la mateixa forma que l'ordenació del territori i l'urbanisme ha de tendir a la supramunicipalitat. I així ho recull la Llei de territori, en l'aigua i els residus ha de ser també així.

En aquest sentit, vull aplaudir els bons resultats d'aquest diàleg, d'aquest consens, per exemple, en la Taula del Ter. Els acords que es van assolir en aquest espai s'estan complint, s'estan recuperant els cabals del riu i garantint els abastaments a través de l'aigua nova. I per això ens hem de felicitar, el consens com a mecanisme de bons resultats en la gestió de tot el que fa referència als cabals ecològics i a la gestió, en definitiva, de l'aigua.

I en un context d'economia circular, en aquesta agenda modernitzadora a la qual ens referim des del departament, aquesta és una estratègia, la de l'aigua de quilòmetre zero, en la que volem esmerçar molts més esforços. No és únicament que més quantitat dels cabals suposi més qualitat, que també, sinó que cal tancar el cicle de la sostenibilitat en la gestió de l'aigua a Catalunya. En els darrers tres anys hem incrementat la reutilització un 15 per cent, però aquesta és una xifra que pot créixer i molt, ja que en el nostre país mai no anem sobrats d'aigua i cada gota compta. El sistema terciari del Llobregat, d'acord amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona, és una altra de les fites rellevants dels darrers temps.

I en aquest mateix marc de la transició cap a una economia circular, parlar, en aquest cas, ara ja, de residus és parlar d'oportunitats. Deixem l'aigua, entrem a parlar de residus. La minimització en la generació de residus i potenciar la seva reutilització, és a dir, parlar més de recursos i de com aquests recursos retornen al cicle productiu, superant el concepte clàssic de residus que implica deixar d'utilitzar un material i la voluntat de desfer-se'n, és un dels puntals de l'economia circular.

El model de l'economia lineal d'utilitzar i llençar és un model no sostenible i no ens el podem permetre, quan els recursos del planeta són escassos.

Els vull posar l'accent en què la transició cap a una economia circular esdevé una oportunitat per impulsar un creixement econòmic sostenible, innovador, capaç de generar ocupació de qualitat i valor afegit.

Aprofitar aquesta oportunitat de canvi és una determinació que va més enllà de l'Agència de Residus i del mateix Departament de Territori i Sostenibilitat, és una determinació compartida pel conjunt del Govern.

En aquest context, es va presentar fa poques setmanes l'Observatori de l'Economia Circular, que és el node de referència en economia verda i circular que ha d'aportar coneixement i informació, també ha de donar coherència i visibilitat als esforços que s'estan realitzant a Catalunya des de diferents nivells, tan públics com privats. Disposa d'un lloc web i té com a principals funcions aglutinar, coordinar i dotar d'una estructura homogènia al conjunt d'iniciatives d'èxit existents a Catalunya i fer de reclam de noves iniciatives; recollir informació sobre l'actualitat global, fonts de finançament i novetats; sensibilitzar i formar, englobar el progrés a través d'un sistema de seguiment i de monitoratge, i determinar els agents de canvi i els impactes reals sobre l'economia empresarial i la generació d'ocupació.

En aquest entorn de transició d'una economia lineal a una economia circular volem impulsar una nova llei de residus. De fet, també l'anomenem una nova «llei de recursos». La Llei de residus, 6/93, va suposar un salt endavant en la gestió dels residus a Catalunya. Va ser una llei, també, pionera, innovadora i ambiciosa. Catalunya es va anticipar en el desplegament de la recollida selectiva, en l'obligatorietat de la recollida de la fracció orgànica, es van establir les bases de la gestió dels residus industrials i de la construcció i extensió pel territori de les diferents infraestructures de la gestió de residus. Per a tot això va servir la Llei de residus del 93; una llei que, al llarg d'aquests vint-i-cinc anys, ens ha permès dotar-nos d'una fiscalitat ambiental finalista.

Com vostès saben, la recaptació dels cànon de deposició de residus en dipòsits controlats es destina, exclusivament, al finançament d'infraestructures públiques de tractament o al desplegament de la recollida de la fracció orgànica, entre altres actuacions, en els casos dels residus municipals, a projectes de prevenció en la generació de residus, d'innovació en els processos industrials més eficients o la recuperació dels sòls en el cas del cànon dels residus industrials. En el cas del cànon dels residus de la construcció, a afavorir la utilització de l'àrid reciclat en el procés de construcció, edificació d'infraestructures i habitatges.

La nova llei de residus o de recursos, la nova llei de residus, en definitiva, ens ha de permetre complir amb els objectius europeus de recollida selectiva i reciclatge, que preveuen, entre altres, aconseguir un reciclatge del 55 per cent dels residus ge-

nerats l'any 2025 i ens obliga, l'any 2035, que la quantitat de residus generats destinats a abocador sigui un màxim del 10 per cent del total, només d'un 10 per cent del total. Per aconseguir-ho, el Govern de Catalunya continuarà treballant conjuntament amb l'Administració local.

En l'actualitat, les xifres de recollida selectiva estan estancades al voltant d'un 40 per cent. Els darrers anys de crisi econòmica han fet aparèixer el fenomen de sostracció de diferents fraccions de recollida selectiva, bàsicament, paper i metalls, i que, en qualsevol cas, estem lluny dels objectius europeus.

És per això que necessitem impulsar la millora dels sistemes de recollida selectiva, apostant pel desplegament d'aquells que són més eficients, com el porta a porta, la introducció de les tecnologies *smart* en el sistema de contenidors i el pagament per generació. En aquesta transició, haurem de posar especial atenció a les grans ciutats del país, que és allà on tenim més marge de millora en recollida selectiva, en les grans ciutats del país és on tenim més marge.

Continuarem amb el desplegament de les infraestructures de tractament de residus municipals, al llarg del territori, que estan previstes, com saben, en el Pinfrecat, en el Pla d'infraestructures de residus de Catalunya, infraestructures necessàries per aconseguir els nivells de recuperació i reciclatge que ens fixa el marc normatiu europeu i que són bàsiques per reduir la necessitat de dipòsits controlats i garantir el tractament del cent per cent dels residus municipals. Unes infraestructures fruit d'un consens molt i molt treballat amb el món local i supramunicipal.

Vull agrair, de nou, l'esforç i la feina no tan sols de l'Agència de Residus, sinó de tots els representants tècnics i polítics del món local per fer possible el desplegament, el dimensionament i la ubicació, que no sempre són fàcils, de la materialització d'aquestes infraestructures, consens en el desplegament, dimensionament i ubicació d'aquestes infraestructures.

El canvi de residus a recursos ens obliga a posar el focus d'atenció en la prevenció, en la minimització, en la reutilització i en la recuperació de materials. Aquí tenim un repte en termes de sensibilització i conscienciació ciutadana, però també d'impuls i suport, per exemple, a l'ecodisseny i a la innovació tecnològica per aconseguir consumir menys materials i recuperar-los plenament per tornar a introduir-los al cicle productiu. Residus, recursos.

En parlar de plàstics d'un sol ús, els vull anunciar que demanarem al Parlament la constitució, a partir d'aquesta mateixa Comissió de Medi Ambient, de la comissió d'envasos, que havia de posar-se en funcionament just quan es va veure truncada la legislatura anterior, per l'aplicació de l'article 155. Una comissió, aquesta comissió d'envasos, on tots els actors implicats, evidentment –grups polítics, Administració, productors, distribuïdors, entitats gestora, els diferents fluxos d'envasos i el món ambiental–, puguem debatre sobre la gestió dels envasos, analitzant el model actual, analitzant a fons el model actual, el funcionament dels sistemes integrals de gestió, els *essa i ge*, els SIG, i els models alternatius de recollida i reciclatge d'envasos. Això ho volem fer en el marc d'aquesta comissió d'envasos.

I finalitzo, finalitzo aquesta part dedicada als residus i a la concepció com a recursos, apellant a un debat obert a tots els grups parlamentaris i a tots els actors implicats en la seva gestió; un debat que tenim l'oportunitat d'abordar en el procés de confecció d'aquesta nova llei de residus, en la tramitació de la revisió del Precat i del Pinfrecat, en la regulació del malbaratament alimentari o en la proposta, que els feia fa un moment, de la comissió d'envasos. Per nosaltres, molt important la constitució d'aquesta comissió d'envasos, que comenci a treballar al més aviat possible. Un debat obert i sincer per cercar el màxim consens entre tots i aconseguir fer una exitosa transició, hi torno a insistir una vegada més, d'una economia lineal cap a una economia circular.

I ara sí, vull acabar recordant la totalitat d'aquesta compareixença, els temes de biodiversitat, els temes de qualitat ambiental, els temes de gestió dels parcs, de bio-

diversitat i gestió de l'aigua, tots els que hem tractat, recordant, si m'ho permeten, el conseller Rull, amb una frase que tot sovint ell repeteix i que, en les seves intervencions en aquest Parlament, de ben segur que ja li havien sentit dir: «El desenvolupament sostenible no és una herència que rebem dels nostres pares, sinó un préstec que ens donen els nostres fills.»

Resto a la seva disposició.

Moltíssimes gràcies per la seva atenció en aquesta compareixença.

La presidenta

Molt bé. Moltíssimes gràcies, conseller. Si els sembla bé, podem fer, ara, un recés de deu minuts. No fa falta? (*Veus de fons.*) Sí? (*Pausa.*) Doncs fem un recés de deu, quinze minuts, i tornem a les compareixences, eh? Molt bé.

Moltíssimes gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i dotze minuts i es reprèn a les onze i onze minuts.

La presidenta

Reprenem la sessió.

Recordo ara que tindran, tots els grups, deu minuts per fer la seva exposició. Intervindran de major a menor i els subgrups tindrien cinc minuts.

La senyora Natàlia, com que no està el PP, m'ha demanat d'usar els deu minuts ella i els hi he concedit perquè..., no veig el problema, eh? O si arriba... (*La presidenta riu.*) Si arriba no ho podem fer, però bé.

Bé. Doncs comencem pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula la senyora Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Honorable *conseller*, el pasado lunes ya le dimos la enhorabuena a usted y a todo su equipo en la parte de *Territori*, y les deseamos muchos aciertos por el bien de todos.

Un poco curioso: ya que está aquí otra vez le diré que en la comparecencia del lunes nos presentara la estructura del departamento, presentándonos también a Ricard Font como responsable de la Secretaria de Infraestructura y Movilidad, y que el martes por la mañana nos despertáramos con que nos daba el cambio con un juego de sillas sin que nos hubiera comentado nada antes.

Imagino que tenía que confirmarlo con quien fuera o con la almohada, pero le aseguro que la sensación fue, cuanto menos un poco extraña, sobre todo teniendo en cuenta que se habían oído ya algunos rumores y que parecía que la comisión podía ser el sitio y el momento para aclararlos.

Ya les dimos, como decíamos, nuestra enhorabuena el pasado lunes, y ampliamos hoy esos deseos a todo el equipo del área de medio ambiente y sostenibilidad que hoy nos acompaña, en especial a la responsable de la Secretaria, Marta Subirà, que en este caso sí que no hemos oído ningún rumor de que vaya a cambiar. Así que, enhorabuena.

Quería mostrar desde nuestro grupo, también, la satisfacción de que estamos manteniendo una comparecencia específica para esta comisión, para Medio Ambiente, separada de la *Territori*, porque ciertamente muchas de las políticas se entrelazan, usted lo ha dicho –infraestructuras de agua, transporte público–, pero creemos que es necesario y muy provechoso, de vez en cuando, que pongamos el foco en aspectos específicamente medioambientales por encima de todos los demás.

Tenemos grandes retos por delante; algunos de ámbito local –también los ha nombrado–, y otros absolutamente globales, de ámbito mundial. Retos que en todos los casos tienen que tener por objetivo garantizar la integración social y la protección ambiental para poner en el centro a las personas y a su calidad de vida. Pero

evidentemente no solo a las personas de hoy, sino sobre todo a las que vendrán, porque no hipotecar con nuestras acciones las oportunidades de nuestros hijos ni de quienes vienen detrás es responsabilidad absolutamente ineludible de todos, y el objetivo irrenunciable de este *departament* tiene que ser promover políticas que lo faciliten y que, sobre todo, garanticen que así sea.

Si hablamos de retos, sin duda, uno de los más desafiantes a nivel mundial es el del cambio climático, la lucha contra el cambio climático. Al anterior Gobierno se le llenaba la boca con el cambio climático; estaban muy preocupados, o eso decían. Sin embargo, cuando nosotros mismos participamos en el trámite legislativo, pudimos ver que igual la preocupación no era tan sincera: no buscaban la mejor ley posible para empezar a trabajar cuanto antes dentro de sus competencias, que eran enormes; no tuvieron ningún cuidado en garantizar que esa ley fuera totalmente constitucional; en averiguar; en preguntar; en asegurarse, y no tenían ninguna preocupación porque fuera suspendida. Y cuando así fue, cuando fue suspendida, se hicieron los indignados, como siguen ahora.

Es difícil que no nos vengan a la cabeza palabras que seguro recordarán, de Lluís Salvadó, hablando de otra iniciativa legislativa, que decían: «Espero que al Constitucional es suspengui, perquè, si no, fotrem un ridícul espantós.» Esas palabras eran extraídas de un *e-mail*, que la verdad es que es algo un poco feo, no digo que no, pero es que muchos de los que estamos aquí lo hemos vivido constantemente en las ponencias de ley; en la de puertos llegó a ser algo lamentable y bochornoso, la forma en la que querían incluir los puertos de Barcelona y Tarragona dentro de la ley, sabiendo que son competencias del Estado. Parecían niños de P3: «Yo quiero poner Barcelona, y quiero poner Tarragona», permanentemente. Fue algo bochornoso, como les digo. Y probablemente, precisamente por alargar aquella discusión, no tenemos ahora una ley de puertos, que sería muy útil a nuestros municipios costeros. Por eso les decíamos el otro día que revisaran sus prioridades, por el bien de todos.

Volviendo a la Ley del cambio climático. Recuerdo también perfectamente que, en la nota de prensa de la aprobación, el Govern decía que estaban muy satisfechos de esta, que era la primera *llei d'estat*. Bueno, en fin. Pues, miren, nosotros sí creemos que hace falta una ley de estado, además de la aprobada aquí en Cataluña. Necesitamos aprobar una ley sobre cambio climático en el Congreso, que es donde se aprueban las leyes de estado de este país. A nosotros no se nos olvidó incluirlos en los pactos que firmamos, primero con el PSOE y después con el PP. Y se empezó a trabajar con ella. Y ustedes, que están tan preocupados, ¿para llevar a Sánchez a la Moncloa les pidieron también que garantizara que hubiera una ley de cambio climático de ámbito estatal, o tenían otras preocupaciones? O a lo mejor es que les da igual que España no cumpla, que se creen que Cataluña puede luchar sola contra el cambio climático.

Miren, sin unión no se puede luchar contra problemas globales como el cambio climático. Solo los compromisos muy amplios pueden obligar a todos, garantizar la igualdad de oportunidades y permitir que los avances se consigan sin pérdida de competitividad para algunos.

Nosotros proponemos una ley de lucha contra el cambio climático y para la transición energética de ámbito estatal, que garantice o que incluso supere en algunos aspectos los compromisos que España sí tiene con el resto del mundo. Pero a ustedes nada de eso les interesa de verdad, son los mismos y lo único que les interesa es volver a hacer lo mismo: enrocarse en el lío y en la confrontación que no nos ha traído nada bueno. Es una lástima todo el tiempo y el esfuerzo que se pierde por el camino.

Y pasando a temas no tan globales, pero también importantes, nos encontramos con ATLL, que ha nombrado un poco de pasada. Este es un reto bastante desagradable. Porque el reto consiste en volver a donde estábamos cinco años atrás a recuperar la que fue la joya de la corona, pero por imposición judicial y con un coste muy elevado. Es una vuelta dolorosa, porque por el camino el Govern ha trastornado los

planes de la empresa adjudicataria, ha perdido credibilidad frente a futuras inversiones y, lo peor, va a tener que tirar aún más del bolsillo de todos los ciudadanos, más de 300 millones que, de momento, según sus palabras, tendrán que estar. Eso le he oído decir en alguna ocasión. Supongo que el dinero, para ocultar rápidamente las chapuzas, tan rápidamente que habla de un decreto de urgencia, sale de la misma bolsa que el dinero de las embajadas, de los viajes y de los chiringuitos. Esa bolsa de dinero es enorme. Para barracones, para metros, para los barrios, la bolsa es muy chiquitita, nunca llega para nada. Pero para embajadas, viajes, y ahora también para tapar cuanto antes las chapuzas de la mala gestión, la bolsa es enorme, el dinero se consigue de donde haga falta.

Y ahora que la sentencia es firme, además, ¿qué va a pasar? ¿Cómo va a afectar a nuestra tesorería? ¿Cuánto hemos perdido a cambio de nada? ¿Van a pedir responsabilidades? Aunque ustedes no quieran hacerlo, nosotros sí que se las vamos a exigir. Y ya le anuncio que hemos registrado una petición de una comisión de investigación sobre esta cuestión, que espero que los grupos que también quieren transparencia y claridad sobre este tema nos puedan apoyar.

Porque ustedes no dejan de repetir que quieren ser responsables de sus propios errores, eso lo repiten muchas veces, pero nosotros les proponemos una cosa: dejen de repetir por una temporada que quieren ser responsables de sus propios errores y depuren responsabilidades de los errores que ya han cometido, que quizá eso les ayude a dejar de cometer tantos, y los bolsillos de los catalanes se lo agradecerán.

Y aun les proponemos un pasito más: dejen por una temporada de repetir que quieren ser los responsables de sus errores y sean responsables y asuman con valentía el liderazgo donde sí que tienen margen, donde tienen competencia, que tienen muchísimas y da casi rabia ver cómo se esconden a veces. Porque el tercer gran reto al que quería hacer mención en este primer turno de palabra es el de la contaminación ambiental, la contaminación de nuestras ciudades –Barcelona, Sabadell, están entre las más contaminadas–, y está muy relacionado con el tema del transporte público. Necesitamos incrementar la oferta de transporte público y el intercambio modal para reducir el número de vehículos que entran en la ciudad –usted mismo lo ha dicho–, no solo por los problemas de congestión, sino sobre todo por los problemas de la calidad del aire que respiramos, en la que se nos va la salud y se nos va la vida. La población empieza a estar concienciada, y ahora es imprescindible el liderazgo de la Administración para conseguir los mejores resultados.

Pero en este ámbito, ¿piensan liderar algo, de verdad, o van a dejar todo en manos del primero que pase, para la desesperación de la ciudadanía? ¿Van a liderar la conexión de los dos tranvías, o a esa ya han renunciado? Les recuerdo que eso sí que es su competencia exclusiva y de nadie más; pero no les interesa. Del tranvía, que se encargue Colau. ¿Y el tren *tram* de la Costa Dorada por qué no está ya licitado? Se lo pregunté el otro día, pero ya se lo respondo yo: porque han pasado olímpicamente del tren *tram* de la Costa Dorada durante años y años, y los ayuntamientos han tenido que ir a hablar directamente con el Ministerio de Fomento. ¿Así cómo puede ser que defiendan la movilidad regional? ¿Y la línea 9? La línea 9 aún no ha encontrado a quién endosársela, que, si lo encuentra, allí estará. Mientras tanto, sigue parada. En resumen, ausentes del tranvía, ausentes del tren *tram*, ausentes del metro..., ¡pero no dejan de pedir *rodalies*! ¡Si es que no dejan de sorprendernos!

En contaminación ambiental tienen muchas competencias que no están aprovechando, y mucha falta de liderazgo, no solo en la construcción de infraestructuras de transporte, también en la ordenación de la movilidad, en electrificación del parque móvil y en muchas más.

Se me acaba el tiempo, pero quería recordarle que quedaron pendientes del otro día algunas cuestiones sobre el Segarra-Garrigues, que me dijo que comentaría aquí, pero no se las he escuchado. ¿Qué porcentaje de superficie espera que pueda regarse al final de la legislatura? ¿Va a hacer algún tipo de auditoría sobre las obras?

Y, sin salir de Lleida, también un tema que no le he oído comentar, que allí preocupa y con razón, que es el crecimiento de la población de osos y el comportamiento de uno de ellos en particular. ¿Qué acciones va a liderar en este ámbito? ¿O también va a dejar solos a los ayuntamientos?

Me quedan en el tintero cuestiones muy importantes, como biodiversidad, residuos, estrés hídrico..., que si da tiempo trataremos en la siguiente intervención.

Gracias.

La presidenta

Muchas gracias, diputada. Me parece que es que me lo he dejado antes: va de mayor a menor, pero los dos grupos que apoyan al Govern quedarán para el final. Es el turno ahora del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, y tiene la palabra el señor Jordi Terrades i Santacreu.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Saludar tot l'equip que acompanya el conseller en l'àmbit del Medi Ambient i la Sostenibilitat; al conseller ja ho vaig fer la setmana passada, no ho tornaré a fer avui. Senyor conseller, ens ha anunciat una agenda legislativa intensa, un reguitzell de lleis noves, de modificacions d'algunes d'existents i uns quants decrets i algun decret llei. Per fer tot això que ens ha anunciat, conseller, o la legislatura és de quatre anys o el que està fent és un anunci –em permetrà l'expressió– de cara a la galeria. Jo espero que la legislatura duri al màxim possible per poder complir aquesta agenda, que veurem si coincidim o no, però, en tot cas, és engrescadora des del punt de vista de les polítiques mediambientals i de la sostenibilitat.

Jo li volia parlar dels temes d'aigua amb unes perspectives diferents de les que vostè ha parlat, però, ja que ha parlat d'Aigües Ter Llobregat, li torno a manifestar la posició del Partit dels Socialistes, el Grup Parlamentari Socialista i en aquest cas, també, d'Units per Avançar. La nostra posició en alta és coneguda, la torno a repetir: no només la regulació, la gestió ha de ser pública. L'any 2012 ja ens vam oposar a l'externalització de la gestió per una empresa privada, Aigües Ter Llobregat. Totes les sentències judicials que hi han hagut des de llavors sobre el procediment de concurs d'externalitzacions han conclòs que el procés va ser un nyap, i ja veurem què ens acabarà costant en termes de diners, en termes d'euros, a tots els ciutadans i ciutadanes.

De fet, Aigües Ter Llobregat era una de les millors empreses en la producció, gestió i distribució d'aigua a nivell mundial. Vostès van externalitzar..., vostès o el Govern anterior, vostè s'ha qualificat com a «govern continuador», eh? I, per tant, els seus governs, des del nostre punt de vista, van externalitzar la gestió per motius ideològics, i a sobre ho van fer malament, i així ens ha anat.

Probablement l'endeutament que tenia Aigües Ter Llobregat..., si s'hagués reestructurat i si hi hagués hagut un augment de la tarifa, hauria pogut romandre, tal com li dèiem nosaltres, en el sector públic. De fet, els gestors i el mateix Govern van apujar la tarifa més enllà del que algunes dades ens indicaven que s'havia d'apujar, i, per tant, la producció d'aigua aquests darrers cinc anys, en la butxaca dels ciutadans i les ciutadanes, ha estat més cara que si aquesta empresa s'hagués quedat en el sector públic.

No n'hi ha prou, des del nostre punt de vista, conseller, amb l'anunci que ha fet. Ens ha dit: «Demà el Govern aprovarà un decret llei que el que fa és iniciar el procés de liquidació de la concessió per complir la sentència judicial» –no podia ser d'altra manera– «i la creació d'un ens públic per gestionar el sistema Ter-Llobregat.» D'acord. Però nosaltres creiem que no n'hi ha prou; per això vam presentar en el seu moment, en l'anterior legislatura i aquesta, una proposició de llei.

Amb aquest decret llei podria aprofitar el Govern per fer una altra cosa que nosaltres creiem imprescindible, que és la supressió de la disposició addicional primera de la Llei 10/2011, la llei òmnibus, eh?, que va ser la que va permetre l'externalit-

zació d'Aigües Ter Llobregat cap al sector privat. Si volem que hi hagi una gestió pública, i per evitar ensurts de futur, de recorregut, nosaltres creiem que és necessària la supressió d'aquesta disposició addicional. I ja li anunciem que, si no ho fa, el Govern, quan aquest decret llei entri en el Parlament per a la seva convalidació nosaltres l'esmenarem en aquest sentit. Però ens agradaria que d'entrada això ja quedés recollit.

Però no tot acaba en el debat de la gestió d'Aigües Ter Llobregat: el tercer informe sobre el canvi climàtic ens alerta dels efectes del canvi climàtic en els components hidrològics i la disponibilitat de recursos hídrics en els propers decennis d'aquest segle. Les projeccions climàtiques dels experts ens indiquen que tindrem menys recursos d'aigua. I, més enllà de les mesures que el Pla de gestió de districte de la conca fluvial de Catalunya de l'any 2015 ja preveu, no creu el conseller que caldria abordar, en la línia de les recomanacions de l'esmentat informe, un debat ampli amb les formacions parlamentàries i els diversos sectors, un debat nacional que assenti les bases de la gestió de l'aigua per als propers decennis a Catalunya? Nosaltres creiem que sí.

I, parlant de canvi climàtic, tenim davant –coincideixo amb vostè– un repte sense precedents que ens interpella a tots i a totes. Els socialistes ja hem manifestat que estarem donant suport a les polítiques que contribueixin a mitigar els efectes i a impulsar les polítiques d'adaptació, igual d'importants que les primeres. Ara fa tot just un any de l'aprovació de la Llei de canvi climàtic de Catalunya, una llei que molts experts han definit com una llei avançada, que va ser fruit del treball de consens entre el Govern i els grups parlamentaris de l'oposició. Els socialistes ens sentim corresponsables de la llei, una llei molt millor que la que va entrar el Govern de Junts pel Sí al Parlament i que va ser fruit d'aquest treball conjunt de la majoria de formacions parlamentàries. I nosaltres som dels que creiem que la llei catalana no és ni serà contradictòria amb la Llei de canvi climàtic a nivell de tot Espanya que ja ha anunciat la nova ministra de Transició Ecològica. La llei catalana, alguns dels seus articles van ser portats al Constitucional pel Govern del Partit Popular i, sortosament, l'actual ministra socialista Teresa Ribera ja ha anunciat que la retirarà de l'alt tribunal.

Una llei, per tant, que serà plenament vigent i de la que es desprenien diversos mandats al Govern que volem saber en quin grau de maduració estan i com preveuen portar-los al Parlament: el Projecte de llei de prevenció de residus i per a l'ús eficient dels recursos, que vostè ha anunciat però que li recordo que la Llei de canvi climàtic ens donava un termini de dos anys com a màxim per aprovar-la; l'elaboració d'un projecte de llei de foment de l'agricultura i la ramaderia sostenibles; l'elaboració d'un projecte de llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle, que hauria d'estar vigent l'any que ve, l'any 2019 –queden pocs mesos; volem saber si el Govern ha treballat amb aquesta llei–, i l'elaboració d'un projecte de llei de biodiversitat i patrimoni natural i connectivitat biològica, que vostè avui ha anunciat aquí. Ho han fet tots els consellers de medi ambient que han passat aquests darrers vuit anys per aquest Parlament: el senyor Recoder, el senyor Santi Vila, el senyor Rull, ara vostè. Vuit anys esperant. Quin grau de maduració té aquesta llei? La portaran al Parlament definitivament? Ha avançat la normativa per a la contractació verda? I quan pensen abordar –tot i que també és feina dels grups parlamentaris– la constitució del comitè d'experts de canvi climàtic, que conjuntament amb els pressupostos de carboni, que es va introduir en la tramitació parlamentària, són, des del nostre punt de vista, la pedra angular de la Llei de canvi climàtic.

Pressupostos de carboni que ens porten directament al debat de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i que la llei nostra ja apunta sobre quins han de ser els sectors sobre els que hauríem d'actuar. Miri, els pressupostos de carboni per als períodes 2021-2025 i 2026-2030 s'haurien d'aprovar en aquest Parlament com

a màxim el 31 de desembre de 2020, i el pressupost de carboni del 2031-2035, com a màxim el 31 de desembre de 2023. Per això és urgent la constitució del comitè d'experts de canvi climàtic i arribar a un consens parlamentari respecte al nomenament d'aquestes set persones.

La urgència de fixar objectius normatius als diversos sectors econòmics i socials també ve donada perquè s'ha demostrat que els acords –tot i que vostè hi posen èmfasi, nosaltres en discrepem– voluntaris impulsats pel seu Govern no han donat els resultats que es preveïen. De fet, l'any 2017 a Espanya l'augment d'emissions va ser d'un 4,46 per cent, i a Catalunya, senyor conseller, portem tres anys d'apujades, coincidint amb la represa de l'activitat econòmica, i això que ara moltes empreses ja són molt més eficients.

L'any 2030 –i queden dotze anys– hauríem d'haver reduït, segons la nostra llei, un 40 per cent respecte a l'any base 1990, i estem un 17 per cent per sobre de les emissions de 1990. Ara entenc les resistències de l'anterior Govern a considerar l'any 1990 com l'any base sobre el que s'havia de produir la reducció d'emissions. Aquest va ser un dels debats que va encallar una mica la tramitació final de la Llei de canvi climàtic a Catalunya. Però per a tots nosaltres l'Acord de París –per a vostès també– ha significat un *game changer*, pel sistema energètic global, per com abordem tots aquests debats. I, per tant, la descarbonització de l'economia ja no és una mesura utòpica, és una realitat del segle XXI. Per tant, conseller, li insisteixo: quins objectius normatius de reducció d'emissions tenen i quins objectius per portar al Parlament la llei de fiscalitat verda? I, des del nostre punt de vista, deixin al calaix els compromisos voluntaris; són pre-París 2015. Li exigim, conseller, lideratge decidit i actiu en la lluita contra el canvi climàtic. Els socialistes, ja l'hi anuncio, serem lleials en aquests temes, però exigents amb el Govern.

Respecte a alguns altres temes que fan referència –acabo, presidenta– al patrimoni natural i a les polítiques de biodiversitat, m'hi referiré en la segona intervenció.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Té la paraula ara el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem; el senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Bon dia, conseller; bon dia a l'equip de la conselleria, també. Començo fent-li una precisió, que espero que no es prengui malament, però, en tot cas, ens hagués agradat que vostè no fes la compareixença avui aquí, en aquesta comissió, sobretot perquè nosaltres enteníem, igual que ho entenié també les diferents entitats ecologistes, que era raonable que quan vostè parla, per exemple, d'agenda modernitzadora, doncs, Catalunya tingués una conselleria, en aquest cas, de medi ambient i del clima, eh? I, per tant, a nosaltres ens hagués agradat que tinguéssim un conseller o una consellera pròpiament dita, en aquest cas, de medi ambient, i especialment també pel que fa referència, no?, al que vostè situava, és a dir, quines han de ser les prioritats –en aquest cas, per nosaltres, són evidentment la lluita contra el canvi climàtic– i qui és el que ha de primar, eh? Després m'hi referiré, però jo tinc la sensació que moltes vegades ho hem viscut en alguns moments –i molt em temo que ens passarà en aquesta legislatura– que les qüestions de territori, quan em refereixo no a aquest cas, a la branca de la conselleria de Territori, primaran sobre la sostenibilitat o la lluita contra el canvi climàtic. Per tant, una veritable agenda modernitzadora, una veritable agenda verda per part del seu govern, exigiria que tinguéssim una conselleria de medi ambient i del clima.

També dir-li, i s'hi ha fet referència abans, que ens va sorprendre que vostè, aprofitant que avui també compareix en la seva doble condició de conseller de Territori i de Sostenibilitat, que a la darrera compareixença ens expliqués l'organigrama de la seva conselleria i que ens digués quines eren les seves prioritats, també pel que fa a nivell d'infraestructures i mobilitat, i al dia següent de la seva compareixença,

doncs, canviés, en aquest cas, el secretari d'Infraestructures i Mobilitat, el senyor Ricard Font. També deixi'm dir que crec que és una mala notícia el canvi, eh? Tinc la sensació que el senyor Ricard Font era un convençut, en aquest cas, de la mobilitat sostenible, i no tinc la sensació que guanyem amb al canvi, pels reptes que vostè plantejava.

Començo així amb algunes coses que ha situat. Deixi'm dir-li que m'ha sorprès que m'ha parlat d'energia, i crec que les competències d'energia renovable són de la seva competència. Les energies renovables, sí, les d'energia, no, eh? Igualment, és el que nosaltres teníem entès. En tot cas, també crec que és un error que les competències d'energia, no de manera completa, estiguin en aquesta conselleria, perquè en la lluita contra el canvi climàtic anem molt endarrerits, per exemple, en el que és el compliment de la producció d'energia renovable a Catalunya, especialment en elèctrica i fotovoltaica.

En tot cas, jo l'emplaçaria a treballar conjuntament amb la conselleria d'Empresa, per realment, si volem complir els objectius, en aquest cas, del Pla de l'energia, el canvi climàtic, que fixava que el 20 per cent de l'energia produïda a Catalunya fos renovable, i especialment amb el nivell de megawatts instal·lats a energia eòlica i en energia fotovoltaica, que estem molt lluny dels objectius que ens vam marcar, doncs, veure com hi arribem. I també li pregunto com pensa arribar-hi.

Feia referència al canvi climàtic. Bé. De fet, vostè, en tota la compareixença, ha situat no una ambiciosa, jo diria, agenda normativa. També crec que això ha d'anar acompanyat de polítiques concretes, i m'hi vull referir. Per què li dic això? En primer lloc, evidentment, nosaltres ple suport al desenvolupament de la Llei de canvi climàtic. Crec que seria imprescindible, no?, la seva posada en marxa. També el convido a explorar els marges que fins i tot el mateix Tribunal Constitucional ha situat; per exemple, pel que fa a les zones que exclouen el *fraking*, que crec que és l'únic article de la Llei de canvi climàtic que manté la suspensió del TC i que recentment ha avalat el Tribunal Constitucional en el marc legal d'altres comunitats autònomes. I, en tot cas, també, preguntar-li, com ja li hem preguntat anteriorment, quan entrarà en vigor, i esperem que sigui l'any vinent, l'impost sobre vehicles..., sobre emissions de CO₂ per part dels vehicles.

Vostè em feia referència a les emissions de CO₂. Jo crec que és problemàtic, que les dades que tenim, no?, del..., les darreres, crec que són les dades del 2015, augmenta les emissions. També preguntar-li quines previsions té vostè per a l'any 2016 i 2017, si tenen algun tipus de projecció; i que, evidentment, les que augmenten són especialment les del transport. I aquí tornaré a insistir en el que li vaig plantejar en la darrera compareixença: és imprescindible una llei de finançament real, el desplegament de la Llei de finançament de transport públic. Jo tinc la sensació, i en el canvi que vostè ha plantejat ara, anar aquest cas a la conselleria, no?, amb la Secretaria d'Infraestructures i Mobilitat, que mirem una prioritització de la infraestructura viària per davant de la infraestructura de transport. A la darrera compareixença no va fixar un calendari tan exacte com el que va fixar per a les infraestructures viàries, pel que fa a les infraestructures de transport. I dir-li també quin lideratge pensa desenvolupar per determinades infraestructures.

Se li ha plantejat la connexió dels tramvies. Deixi'm dir-li, a la senyora de Ciutadans, que em fa certa gràcia, perquè vostès van votar en contra de la connexió del tramvia per la Diagonal; però, en tot cas... (*Veü de fons.*) Bé, sí, sí..., però van votar en contra de la connexió del tramvia per la Diagonal, jo diria per motius polítics, com van fer altres grups com, per exemple, Esquerra Republicana.

Pel que fa a temes d'aigua, nosaltres celebrem que arreglin el nyap d'ATLL. Crec que, de fet, després veurem si es poden votar o no es poden votar les compareixences de qui van ser responsables, els màxims responsables del nyap d'ATLL.

Plantejar-li, també, que..., no sé com es configura el decret, ho veurem a partir de demà, però crec que és molt important per al lideratge que han tingut, que les enti-

tats socials tinguin un espai en el Govern d'aquesta nova ATLL, especialment que hi hagi un espai per a la participació ciutadana, sobretot, perquè no ens torni a passar el que ens ha passat en aquest cas. I vostè també anunciava, ho celebro també, la reversió de la pujada tarifària que va aprovar el Consell d'Administració d'ATLL abans de final d'any.

També, preguntar-li..., perquè, clar, estem a 18 de juliol, en teoria aquesta pujada era per compensar un cànon concessional que, de fet, en declarar-se nul·la la sentència, no?, en aquest cas, la companyia ACCIONA no té dret a rebre'l, per tant, què passarà amb els mesos que determinats ajuntaments, que determinades..., han revertit aquesta pujada de la tarifa per part d'usuaris. En tot cas, com pensa combinar aquesta situació?

Finalment, també plantejar-li, al voltant dels temes d'aigua..., sap que té la demanda damunt de la taula de la reversió del transvasament Siurana - Riudecanyes. També m'agradaria saber quin és el plantejament que fa vostè sobre això. Sap que hi ha diverses entitats ecològiques que ho tenen treballat conjuntament a nivell del territori. Crec que tenim una oportunitat fins i tot de recuperar, en aquest cas, no?, el cabal ecològic del riu Siurana, per tant, plantejar-l'hi. Nosaltres l'emplacem perquè avanci en aquesta direcció.

Ha parlat també de residus i de la necessitat d'una nova llei de residus. Nosaltres ho celebrem. Ja ho sap, vostè, que en l'anterior legislatura nosaltres vam ser molt crítics amb la política de residus de la Generalitat. De fet, vam arribar a demanar fins i tot la dimissió, en aquest cas, del màxim responsable de l'Agència Catalana de Residus. Situava vostè alguns dels elements. Per nosaltres és especialment rellevant, i de manera molt negativa, l'evolució de la recollida selectiva de fracció orgànica. És a dir, en un moment en què fins i tot està augmentant, en aquest cas la producció de residus de Catalunya, baixa lleugerament, o molt poc, però no avancem en aquest cas, segons les últimes dades que vostès ens han facilitat, la recollida selectiva de la fracció orgànica. I després, vostè també en feia referència, tot i que situava algun aspecte concret que ho podia explicar, la disminució de la recollida de paper i de cartró, que ha caigut substancialment, no?

Nosaltres creiem que tenim molt camí per recórrer amb el tema dels envasos. De fet, li fem dues propostes. Sí que crec que hauria de ser del seu propi lideratge, en aquest cas com a conseller. No necessitem crear una comissió d'envasos, sinó posar en marxa determinades mesures, que nosaltres l'emplacem que les lideri vostè directament, no a crear una comissió perquè les discutim o les valorem.

Per a nosaltres n'hi han dues que són fonamentals. La primera és que cal implementar el sistema de dipòsit de retorn en els envasos de plàstic. Aquesta és per a nosaltres una prioritat. Crec que és el camí. I, en tot cas, nosaltres també l'emplacem, no només que vagi a la comissió d'envasos, sinó que expressi quina és la seva opinió. És a dir, què és el que..., com creu que hem de gestionar els envasos de plàstic. I, si vostè creu, com ho creiem nosaltres, que en aquest cas el sistema de dipòsit de retorn és per al qual ha d'apostar el Govern de la Generalitat.

I, en segon lloc, dir-li també que nosaltres també l'emplacem a prohibir els utensilis de plàstic d'un sol ús a l'any 2020. Sap vostè que el Govern balear i el Govern valencià també ho estan posant damunt de la taula. Vostè ha fet una acció simbòlica en el marc de la seva conselleria, i jo li dic que passi dels símbols als fets. I, en aquest cas, vostè elimini o treballi, no?, per modificar la Llei de residus, per eliminar els residus de plàstic d'un sol ús, tant a nivell català, com ha passat a les Balears i, en aquest cas, al País Valencià, també.

Crec que la situació... –per exemple, quan vostè parlava d'aquesta mirada global que tindrà la conselleria–, la situació especialment del Mediterrani, però no només, de mars i oceans, pel que fa al volum de residus de plàstic que tenim avui en els nostres mars, fa imprescindible mesures com aquesta. I, per tant, nosaltres també

li plantegem si vostè, igual que el Govern balear i el Govern del País Valencià, està disposat a prohibir els utensilis de plàstic d'un sol ús.

Amb el tema dels drets dels animals, és evident que necessitem una nova llei de protecció dels drets dels animals. Fins i tot, per primera vegada estaria bé que poguéssim tindre en marxa el decret, que no l'hem tingut mai. Dos elements que per a nosaltres també són claus: crec que és fonamental que el Govern de la Generalitat treballi perquè s'acabi amb els delfinaris a nivell del territori català. Tenim..., l'Ajuntament de Barcelona ho té clar amb el zoo de Barcelona. Crec que, en aquest cas, tenim feina per fer, no?, tant en el que és la Costa Daurada com a Palafolls, per evitar que hi hagi delfinaris a Catalunya. I, finalment, també tenim temes com, per exemple, els bous embolats o caps llaçats, que també, si parlem de benestar animal, seria fonamental que en parléssim.

Vaig acabant, ràpidament. Em preocupa que digui que la Llei de biodiversitat no és un tema polític. Jo crec que no és només un tema tècnic. És a dir, políticament és fonamental aquesta llei. I també em preocupa que ha situat vostè, sobre el tema de parcs naturals, que digui que no ampliarem la xarxa de parcs naturals de Catalunya. Crec que és un problema, hi han demandes concretes per exemple. Vostè les situava com, per exemple, en el cas de Prades. Crec que haurien d'avançar...

La presidenta

Diputat, vagi acabant...

David Cid Colomer

...en el tema. I, finalment, amb el tema extractives..., vostè parlava de recuperar natura i de protegir natura. Tenim també situacions com, per exemple, el Parc Natural del Pirineu, que hi han voluntats de fer, no?, prospeccions per extreure wolframi i or. Li preguntaria si vostè està d'acord amb aquesta possibilitat o no. Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara té..., com veiem que no ha vingut el PP (*rialles*), pot fer ús dels deu minuts, té la paraula la senyora Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Bé, bon dia. Bon dia a tots i a totes. Bon dia, conseller, ens tornem a trobar. Ja l'hi vam dir a l'última compareixença de la Comissió de Territori que no té la nostra confiança. Avui li tornem a recordar, perquè ja ho sap molt bé.

Intentaré exposar algunes de les prioritats sobre les qüestions que han comentat i, si no em queda temps, ho acabaré d'afegir en la segona intervenció.

Com bé sabem, i s'ha constatat, en els Països Catalans, com en qualsevol altre territori del planeta, vivim sota els efectes d'una crisi ecològica global, que posa en risc les condicions de vida del nostre territori. Aquesta crisi ambiental en què ens trobem immerses és conseqüència directa de les dinàmiques expansionistes inherents del mode de producció capitalista, que es materialitza en l'increment del consum energètic i material, i que ens ha abocat a una petjada ecològica de 7,7 vegades la superfície de Catalunya.

Quan el sentíem parlar d'alguns dels conceptes de la seva exposició, amb conceptes com agenda mobilitzadora, modernització ecològica, li volem recordar i fer constatar que aquests conceptes són alguns dels eixos ideològics del capitalisme per reformar en clau verda el sistema, però que bàsicament són un pas endavant cap a processos de privatització i d'eliminació de la natura. Bàsicament són conceptes que ajuden a consolidar la idea de mercantilització de l'entorn natural. I, per tant, ens preocupa que faci servir aquests termes.

S'ha parlat de la Llei de canvi climàtic, que, des d'aquí, el Parlament, vam impulsar, i des de la CUP - Crida Constituent vam intentar jugar un paper clau per impulsar aquesta llei que trobem imprescindible. Però algunes qüestions: entenem que sobre aquesta llei que el Tribunal Constitucional no ens permet tirar endavant, però

entenem que cal no només fer-se activa la taxa de les emissions dels vehicles, sinó que hi ha dues taxes més que van ser incloses en les disposicions addicionals, que s'han de desenvolupar: les taxes d'emissions d'oxigen i de nitrogen de grans vaixells al Port de Barcelona, i les taxes d'emissions de gasos d'efecte hivernacle a l'activitat econòmica. La Llei del canvi climàtic és un bon punt de partida, però no té cap vincularitat real sense aquestes dues taxes.

Li volem preguntar, concretament: per què el conseller, per què vostè no ha fet esment al compromís d'elaborar aquesta taxa? Concretament, la de gasos d'efecte hivernacle? Voldríem saber si les reunions que ha mantingut el departament durant el mes de juny amb els grans lobbys del ciment, com Cementos Molins o l'Agrupació de Fabricants de Ciment de Catalunya han forçat un canvi en el compromís del Govern anterior amb aquesta taxa. I, si no és així, voldríem saber si té el compromís d'aplicar aquestes taxes que vam afegir a les disposicions addicionals de la legislatura passada.

Entenem, també, que el dogma del creixement econòmic infinit és el punt de partida d'una bona part de les agressions sobre el territori i els béns comuns naturals, que s'han materialitzat als Països Catalans, amb diversos projectes lligats a la corrupció de l'aparell de l'Estat espanyol, com és el cas Castor, la contaminació del pantà de Flix, l'amenaça del Pla hidrològic nacional, així com també altres actuacions amb un fort impacte sobre el territori, emparada sota el paraigües de la crisi i la creació d'ocupació, com ja li hem dit, en projectes com el seu gran projecte del Barcelona World, que vostè, ja l'hi vam dir i l'hi tornem a repetir, n'és l'ideòleg.

Per tant, ens preocupa que algú, amb la seva mirada sobre l'economia, sobre el territori, sobre l'especulació del mercat i la natura, estigui al capdavant d'una conselleria tan imprescindible per a la vida.

El cas de l'aigua. La lluita per la remunicipalització de la gestió de l'abastament de l'aigua ha estat un dels principals puntals en la lluita per la recuperació de la gestió dels béns comuns naturals. Sobre ATLL ja ha comentat, o ens ha fet aquesta exclusiva, que demà tira endavant aquest decret, però nosaltres li volem recordar que no n'hi ha prou amb la gestió pública, que cal participació ciutadana, com ja s'ha dit, i que volem incidir-hi.

Vostè ha dit que aquesta..., per fi estarà en mans públiques, que la ciutadania en podrà fer fiscalització, que serà propietat de la ciutadania. Però, bé, com pretenen que es faci aquesta fiscalització amb la seva intenció, si no vaig equivocada, de considerar aquesta empresa com una empresa de mercat per, concretament, no haver d'aplicar el dret públic? Com una empresa estarà, si no m'equivoco, en mans de la ciutadania, si no haurà de complir la Llei d'incompatibilitat dels càrrecs, fiscalització prèvia i posterior de despeses, o l'aplicació de Llei de contractes en el sector públic, així com garantir unes condicions laborals de les treballadores?

Si no té intenció de fer una empresa de mercat i, concretament, sí que vol fer una empresa que estigui regulada pel dret públic, ens agradaria que ens ho concretés i ens ho aclarís avui, si us plau.

Què més? Ha parlat sobre la qualitat de l'aigua. Nosaltres li volem dir que, malgrat l'alegria amb què ha parlat de la qualitat de l'aigua de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, és necessari que li recordem que superem sistemàticament, des de fa anys, els nivells legals de contaminants atmosfèrics, principalment de diòxid de nitrogen, tal com denuncien entitats com la Plataforma per la Qualitat de l'Aire, i no més a Barcelona aquesta contaminació provoca set-cents morts anuals i milers de persones afectades per malalties respiratòries. La deteriorada qualitat de l'aire de l'AMB és producte d'un model de transport centrat en el vehicle, i, encara que el conseller fa referència sovint al foment del transport públic, el que és evident és que la política d'ampliació dels carrils a la C-58 o de la ronda Litoral i l'augment de les tarifes del transport públic, entre d'altres, responen als interessos del lobby automobilístic, i no a l'interès del seu Govern en canviar el model de transport.

A l'entorn de les aigües marines i la zona costanera, que els darrers anys han estat directament condicionats per la implementació d'un model turístic massiu, que ha incrementat la pressió sobre els nostres litorals i ecosistemes marins i costaners, entenem que un model fonamentat en la massificació urbanística de la costa i una privatització indirecta de les platges i el mar català per part de les oligarquies econòmiques no és un model adequat ni un model que es vulgui dir ecologista. Per exemple, què en pensa, de casos concrets com el pla que hi ha d'urbanitzar la cala d'Aiguafreda, de Begur?, que també està generant un moviment popular totalment contrari a aquesta idea de trinxar el territori perquè uns pocs es beneficiïn a costa de tots i de totes.

Entenem que aquest model d'expansió turística, que entenem que el seu govern, o el seu partit en són partidaris, també ha fomentat el procés d'elitització dels ports catalans, com a mecanismes d'atracció del turisme de luxe. Aquest moviment va lligat intrínsecament a l'expansió del sector creuerístic al Principat de Catalunya. Quina idea té sobre els ports de Barcelona? Com pot encaixar una mirada sostenible, des del seu punt de vista, amb l'impuls de polítiques que potencien que arribin milers i milers de creueristes als nostres ports, que impliquen l'ampliació dels ports i, per tant, una expulsió dels veïns i veïnes, un impacte en el territori, una precarització del mercat laboral? Com pot entendre que això és ecològic o ecologista o, si més no, sostenible?

Entenem que cal constituir, algunes idees, de manera immediata una comissió intergovernamental Generalitat de Catalunya, ajuntaments i ciutadania per a l'estudi i seguiment per definir una agenda que aposti pel decreixement del consum material i energètic i que aposti per la resiliència, amb l'objectiu de fer compatible l'activitat humana amb els nostres recursos, així com les accions a dur a terme per assolir aquesta compatibilitat.

Aprovar la Llei de biodiversitat, que també n'ha parlat, però també li volem fer una pregunta concreta: com veu compatible que el PDECAT, juntament amb el PNB i Ciutadans, hagin impulsat al Congrés dels Diputats, a l'Estat Espanyol, una modificació de la Llei de biodiversitat, que trinxar completament qualsevol idea científica sobre la conservació de les espècies i sobre la conservació de la biodiversitat, com fa compatible això amb la Llei de biodiversitat que vol impulsar a Catalunya? Si m'ho pot explicar, si us plau... O el que farà és, com acostumen a fer, donar resposta als grans lobbys, en aquest cas un microlobby, que són els pescadors, caçadors, amb el qual han fet que es podran introduir espècies invasores en les conques de la península Ibèrica? Com ho pensa fer compatible? Vol fer una llei de la biodiversitat igual o assimilant-se..., o igual, assimilant-se amb la de l'Estat espanyol?

Entenem que també cal refer el Projecte de Llei de residus en el que estava treballant el Govern en l'anterior legislatura, així com, ja l'hi hem dit, rehabilitar la Llei de canvi climàtic i aplicar les taxes. Cal elaborar un nou pla de reducció de la contaminació atmosfèrica associada al transport privat; garantir una xarxa de transport interterritorial democràtic i no contaminant, i, si us plau, aturar la licitació i la construcció, de fet, de la nova terminal F dels creuers del Port de Barcelona, per les conseqüències sobre la vida que ja hem comentat.

Entenem que des del Govern han d'apostar per neutralitzar qualsevol pla o idea de Pla hidrològic nacional que trinxar el territori i que tingui les afectacions sobre, especialment, la gent que viu a l'Ebre.

Acabo també demanant-li una qüestió concreta sobre els pantans Riudecanyes i Siurana, que també ens preocupa la situació en la que estan. Li demanem concretament, si us plau, que..., instem l'Agència Catalana de l'Aigua a crear una taula de negociació, en la qual participin els diferents actors involucrats, per tal d'establir un pla de gestió dels recursos hídrics dels pantans Riudecanyes i Siurana.

L'última vegada que ens vam veure em va acabar dient que vostè era socialdemòcrata. Desitjo que ara acabi dient-nos que vostè és decreixentista i que, per tant,

aplicarà una mirada decreixentista a les seves polítiques. Soc una persona amb esperança, i, si no ho fan vostès, també des del carrer i des de les lluites ho continuarem fent.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula ara el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Antoni Morral i Berenguer. (*Veus de fons.*) Doncs el Grup Parlamentari Republicà, el senyor Ferran Civit i Martí.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, presidenta. Primer de tot, doncs felicitar el nou conseller, en unes circumstàncies com a mínim estranyes, en les quals ha hagut d'assumir el seu càrrec; també al seu equip, aquí al darrere, present, i també un record sentit al conseller Rull, que avui també és diputat d'aquesta cambra però no pot estar aquí perquè avui, 16 de juliol, vuitanta anys després, encara tenim presos polítics.

Començaré amb temes d'actualitat, que molts dels grups que ens han precedit ja han comentat i n'han parlat també, com per exemple el tema de la convivència entre les espècies salvatges i el sector primari. Vull dir, hem parlat del tema de l'os; és obvi, doncs, que aquesta espècie ve per quedar-se, però també és obvi que des d'aquest territori i des del Departament d'Agricultura s'ha de treballar per fer compatible la convivència entre aquestes espècies i, lògicament, l'agricultura, que ja de per si està prou trinxada, prou fracturada, i no té una situació que li auguri un gran futur. I el mateix també amb el tema del llop i el linx, que de moment hi ha més aviat més alarma que no pas presència real d'aquestes espècies, però, per si fos el cas, convé tenir una estratègia ràpida, eficient, que ens serveixi per a l'os, però, lògicament, també per a aquests animals, per quan ens arribin.

Celebrem també el tema de la Llei de la biodiversitat, que era una cosa, doncs –també ho han comentat els altres grups–, que esperàvem des de feia molt de temps; hi havia l'estratègia, que tenim a punt de caramel, però, lògicament, esperem que aquesta llei vagi endavant i, també com han comentat alguns grups que ens han precedit, que sigui ambiciosa i que no permeti la circulació d'espècies exòtiques i la seva regularització, perquè jo entenc que aquests sí que són els únics immigrants il·legals que sí que hem d'expulsar del nostre territori.

I, ja que parlem també d'animals, també m'ha agradat el fet de que hagi parlat de drets d'animals. Estem parlant de que és una situació que anirà a més, cada cop més. Al final, doncs, hi ha hagut algunes sentències que ja plantegen, sobretot en el cas de simis, que són persones no humanes, per tant, subjectes de drets. Els drets dels animals cada cop aniran a més i ens ho anirem trobant. S'ha parlat, doncs, per exemple, del tema dels dofinars, però, clar, vull dir, hem de tenir en compte que hem de tancar els dofinars, que amb això estaríem d'acord, però, lògicament, hem de tenir un lloc, un refugi en el qual puguem tenir els dofins en situació de semilibertat, perquè no poden tornar al seu hàbitat natural per les circumstàncies que han hagut de patir. I això és una cosa que ens hi hauríem de començar a posar, tenint en compte, doncs, que el refugi que estava previst a Grècia sembla que no tira endavant.

Però, clar, estem parlant d'això, però, ja que parlem d'espècies exòtiques, i també del tema dels animals domèstics, també hauríem de començar a parlar de debatre a veure què fem amb tot el tema de botigues d'animals, tenint en compte, doncs, que tenim centres d'acollida d'animals supersaturats, i, mentre no hi hagi sortida per a aquests animals, no sé si té gaire sentit el fet de que hi hagi animals que es puguin comprar lliurement a les botigues.

També és important recuperar el tema de la llei que comentava, d'avaluació ambiental. Amb la directora Mercè Rius hem tingut bastantes reunions a la legislatura anterior, per tots els impactes. Ens trobem, doncs, que –ho celebri– tira endavant l'actualització de la Llei d'activitats extractives, perquè suposo que és conscient que,

gairebé com tantes activitats extractives hi ha a Catalunya, tenim tantes plataformes contràries a les actuacions, que són, lògicament, per construcció, per moltíssimes coses, però que també tenen un impacte fortíssim en l'entorn immediat d'allà on es produeix aquesta activitat extractiva. Necessitem actualitzar aquesta normativa, necessitem que els centenars..., si no em falla la memòria, poc més de cinc-centes explotacions d'activitats extractives arreu de Catalunya, si han d'existir, doncs, lògicament, ho facin minimitzant els impactes, si és possible, nuls, gairebé, i que mirem de que no hi hagi una expansió de noves activitats extractives.

També, ja que parlàvem del conseller Rull, me'n recordo, doncs, quan vam fer la compareixença a l'anterior legislatura, d'una petició que li vaig fer –que també sé que des d'aquí darrere en són molt conscients, perquè hi he insistit moltes vegades, com a diputat del territori–, que és que, lògicament, esperem, desitgem l'agència del patrimoni natural i que lògicament, esperem, desitgem i anhelem que hi hagi el finançament i la dinàmica pròpia perquè hi hagi aquesta agència, amb tots els recursos, a partir del Fons de Patrimoni Natural, i que un cop endreçat això, doncs, vagin caient alguns dels parcs naturals que tenim pendants, com és el parc natural de les muntanyes de Prades, que jo, com que soc de la zona..., és d'aquelles coses que el Llibre blanc de natura dels Països Catalans ja reclamava, i estem parlant d'un llibre blanc que té més de quaranta anys, que és més gran que jo, i m'agradaria, si és possible, abans d'acabar de diputat en aquesta cambra, poder veure això. Espero que em faci feliç almenys en aquest àmbit.

El tema de qualitat de l'aire. També celebrem, doncs, que finalment comencem a posar-nos les piles en aquest tema, però sí que jo li reclamaria més ambició amb tots els actors amb els quals toqui. Això vol dir, a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb l'Autoritat Metropolitana, amb la diputació, amb tots els municipis implicats..., que aquí fins i tot cal reconèixer, per exemple, a Madrid o altres ciutats europees, que ja estan començant a tenir polítiques més ambicioses. Hem de començar a actuar. I lògicament, també, he vist que ha esmentat tot el tema del Complex Petroquímic de Tarragona; convé allà..., com la immensa majoria de gent no sap, és la segona àrea metropolitana de Catalunya, deixant de banda la contaminació per vehicles, que és bàsicament la de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, doncs, també hi ha la del complex petroquímic, que, lògicament, esperem que aquest sector productiu, generador de tants llocs de treball, alhora també generi un canvi de paradigma, de model econòmic, en el qual la creació de plàstic i de petroli per a fer etilè, per a fer la base dels productes plàstics, canviï, sense perdre llocs de treball.

Residus. Necessitem canviar de model, hem d'anar a un model de residus zero, que, lògicament, el porta a porta de tots els municipis de Catalunya, com ja fan també fins i tot grans capitals europees..., vull dir, no és excusa el volum. SDR arreu ja, ja sigui per a plàstic, per a vidre i metall; hem de fer-ho a tot arreu. Que els residus no vagin a valorització energètica; els residus s'han de convertir en valorització material, hem d'acabar el model aquest de que els residus se'n van als abocadors o a les incineradores, hem d'acabar amb el fet que hi hagi llocs on es facin servir els residus per generar electricitat, com es fa, doncs, aquí amb la incineradora del Besòs, o com està previst fer amb Tracjusa a les Garrigues. Hem d'anar a un nou model de valorització material.

Canvi climàtic. Els companys ja n'han parlat. Lògicament, moltes de les coses que té vostè sobre la taula, doncs, no només és desenvolupar la llei, sinó trobar-se amb els diferents departaments –lògicament, el Departament d'Economia i Hisenda– per desenvolupar tots els impostos –en aquest cas, no taxes, són impostos–, tots els que estan previstos, però també –en aquest cas sí que l'hi esmento com a conseller de Territori– tots els colls d'ampolla que tenim ara mateix, arreu de la legislació, que impedeixen el desenvolupament de les energies renovables. Ara, quan hi hagi la nova llei de territori, s'haurien de mirar de modificar tots els colls d'ampolla, perquè necessitem una gran transformació del país per a poder assolir els objectius marcats

de 2050, d'un país descarbonitzat i desnuclearitzat, lògicament. I per això és important, doncs, que potenciem els espais antropitzats per a la instal·lació d'energies renovables en superfície, més enllà de l'autoconsum del sector productiu o de les llars. I segurament necessitaríem un 1,22 per cent del territori per a poder fer aquesta transformació amb les tecnologies actuals, segons diferents estudis.

També celebrem el tema de recuperar l'ATLL. És una cosa demanada, doncs, immensament per aquesta cambra. I esperem que el tema de la reutilització de l'aigua, tenint en compte un país mediterrani..., perquè ja sabem que enguany és l'excepció, i si ara parlave vostè d'un 15 per cent de reutilització, doncs, sempre hem d'aspirar al 100 per cent i que aquesta aigua tingui usos infinits en la immensa majoria de llocs i, lògicament, que estigui sempre neta i amb qualitat i que acabem amb tots els aqüífers contaminats.

Jo, si de cas, per anar acabant, com que després ja hi haurà un altre torn, a mi m'agradaria fer-li, doncs, un parell de peticions. Una, ja la hi he comentat: el tema de treballar conjuntament amb el Departament d'Empresa, perquè són els que tenen les competències d'energia. Tots plegats hem de treballar per, també, treure tots els colls d'ampolla, fer la transició d'una vegada per totes, perquè aquest país no sé què passe que molt sovint som els primers a iniciar les coses, som els pioners, però després també som els primers a frenar-ho, i crec que aquí tenim una transició energètica pendent a Catalunya, que l'hem de fer, i tots plegats. I l'altra seria amb el Departament d'Agricultura, que ocupe, doncs, la gestió del 90 per cent de la superfície, conjuntament amb TES, i cal recordar que el territori ha de ser un punt de trobada i no un punt de conflicte.

I ja, com a última petició –perquè ja se m'acaben els deu minuts d'intervenció, i crec que ho quadrarem, així la presidenta estarà contenta–, canviar el paradigma de voluntarisme, no?, i anar directament a una societat on el sector productiu i la societat, doncs, a través del Govern, lideri, legisli, obligui i, si convé, sancioni, perquè els reptes són tan grans que si no ho fem plegats i de manera conscienciada, amb voluntarisme, no ho farem.

I, a més a més, com a futur del país no tindrem un sector productiu innovador i que lògicament no estigui ancorat en el passat, i que tingui impactes en l'entorn.

Gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. I, ara sí, és el torn del Grup Parlamentari Junts per Catalunya i del senyor Antoni Morral i Berenguer.

Antoni Morral i Berenguer

Molt bé, moltes gràcies. Molt bon dia. Agrair la presència del conseller i la seva exposició del programa de govern, a l'equip que l'acompanya. En aquesta sessió d'avui s'inicia una legislatura i els treballs d'aquesta comissió per fer front, diguem-ne, a tots els programes i projectes que marquen una bona ambició, pel que ens ha comentat, doncs, el conseller.

El nostre grup parlamentari és nou, nosaltres no tenim antecedents en aquesta cambra com a grup parlamentari, som fills de l'1 d'octubre, i, per tant, som un grup parlamentari que compartim els valors republicans que el Govern, doncs, també comparteix. I, en aquest sentit, volem fer-li arribar la nostra confiança i cooperació, doncs, en els projectes que el Govern està plantejant i que avui molt bé heu exposat.

Un record molt sentit, doncs, al conseller Rull, diputat d'aquesta cambra; hauria d'estar aquí, i, malauradament, doncs, no hi és per raons repressives de l'Estat, no?

I felicitar-lo, també, conseller, per la seva nova responsabilitat al capdavant d'aquesta àrea, en aquest moment.

En aquestes circumstàncies, ens agradaria que aquesta legislatura disposés del temps suficient com per poder fer front als objectius que us heu marcat i que ens heu explicat molt acuradament, i que, per tant, doncs, en aquest mandat puguem actua-

litzar el que és bona part de la nostra normativa i legislació per poder situar Catalunya al nivell de lideratge que pot i li correspon estar en l'àmbit de la sostenibilitat ecològica i del conjunt de polítiques vinculades a la lluita contra el canvi climàtic.

Avui ens cal, com molt bé heu dit, adaptar i actualitzar i modernitzar la nostra legislació als tractats internacionals, a donar compliment normatiu a les directives de la Unió Europea, i també –i també–, com també heu subratllat, actualitzar les lleis que ens han quedat obsoletes, com la Llei de residus –que ja s'ha comentat–, la protecció atmosfèrica, la Llei d'espais naturals, que totes elles venen de la dècada dels anys vuitanta, amb legislatures, pel que es veu, doncs, força fèrtils, força constituents, però que han quedat, diguem-ne, obsoletes. Aquell va ser, doncs, un període fundacional, i les millores han estat molt constatables en aquest temps. Però avui el moment exigeix ambició política, ambició legislativa per situar els reptes ambientals al lloc, al moment que el país demanda. Ambició política i legislativa que ens heu posat avui de manifest amb la seva exposició; ambició política i legislativa que ens donarà molta feina en aquesta comissió, pel que hem pogut constatar, només amb la càrrega, diguem-ne, de propostes de noves lleis i de noves normatives.

Per fer viable aquesta ambició, considerem que l'àmbit del medi ambient cal situar-lo al lloc que li correspon. Aquest és un àmbit que supera el concepte de sectorial, de fet, trenca totes les fronteres sectorials. La transversalitat podríem dir que és de dalt a baix i de dreta a esquerra, del local al global, d'allò públic a allò privat, de la consciència personal a la consciència col·lectiva. Exigeix que hi hagi transversalitat entre totes les conselleries. La gestió de la sostenibilitat ambiental està inserida al moll de l'os de la vida i de l'activitat humana, i per això és així.

Avui la sostenibilitat és un objectiu teòricament assumit per tothom. Però la seva dimensió de canvi d'inèrcies i de transformació la situa com un element generador també de conflictes, de conflictes que cal gestionar amb participació, amb diàleg, amb negociació, i, com molt bé heu dit també, de concertació, en benefici del bé comú i de la qualitat de vida de les persones.

On s'ha d'ubicar l'espai de la gestió del medi ambient? Aquest resulta ser un debat obert i interessant –abans també hi ha hagut algú que ho ha comentat. Amb els anys han passat de no ser-hi a ser-hi com una Maria, o a ser-hi d'una manera més o menys important en les estructures de gestió de l'Administració pública. Probablement, l'objectiu final és que no calgués, perquè el conjunt de l'activitat sectorial pública i privada contemplés de forma natural l'harmonia i la sostenibilitat amb el medi, però estem tan i tan lluny d'això, que en aquests moments ens correspon donar la màxima fortalesa institucional, la màxima dotació pressupostària i, també, com deia abans, la màxima influència interdepartamental, perquè esdevingui un agent actiu, promotor de canvis de fons en el sistema de funcionament de la nostra societat.

És una reivindicació del sector recuperar el Departament de Medi Ambient. Sigui aquesta la fórmula o sigui una altra, el que sí cal és donar fortalesa a les polítiques de sostenibilitat ecològica.

Deia abans que el camí cap a la sostenibilitat és, per naturalesa, un espai de gestió en conflicte, ho veiem en multitud d'àmbits entre la..., que entren en col·lisió moltes..., confrontació d'interessos legítims, la confrontació d'inèrcies del sistema de funcionament de la nostra economia, dels hàbits humans, d'idearis polítics. Ho hem pogut veure a la cimera de París, contra el canvi climàtic. N'és un exemple d'àmbit global, les dificultats que van haver-hi per arribar a un acord, doncs, molt de mínims. I que, finalment, la decisió de Donald Trump, doncs, encara ha reduït més les expectatives d'aquest acord, no?

També ho hem vist en la Llei de canvi climàtic aquí a Catalunya, que va ser suspesa pel Tribunal Constitucional i va impossibilitar, doncs, el cobrament dels impostos, i que celebrem que hi hagi l'ambició d'empendre, diguem-ne, el camí de promoure el desplegament d'aquesta llei.

I tants exemples que podríem posar d'àmbits locals i de la gestió dels residus, la mobilitat sostenible, d'infraestructures, que alguns ja s'han comentat aquí.

Per això, la proximitat, el diàleg, la pedagogia i recursos i recursos per demostrar que hi ha un altre model que garanteix millor qualitat de vida. Al final, estem pensant en la millor qualitat de vida de les persones.

És per això que la gran aliada –i aquí també, un element de transversalitat– és la ciència, la tecnologia, la recerca i la innovació, que esdevenen aspectes fonamentals en l'impuls de canvis de fons, com la promoció econòmica circular, que s'ha comentat, o el cicle tancat del consum de l'aigua dolça. Avui estem en un percentatge molt baix de la seva utilització. Aquí el recorregut és molt alt, i per què no ambicionar el cent per cent? Tecnològicament és possible.

Alguns dels àmbits que ens cal actualitzar en la normativa catalana –que alguns s'han mencionat i a nosaltres ens sembla que..., hi volem posar l'accent–, per exemple, en la revisió del Pla territorial general de Catalunya. Aquest pla va ser aprovat l'any 95 i ha quedat desfasat arran de l'aprovació dels plans territorials parcials de cada vegueria de Catalunya. El planejament territorial resulta fonamental per vertebrar el país, atès que és d'obligat compliment per als plans d'ordenació urbanística municipal.

La revisió del Pla territorial general de Catalunya ha de ser una oportunitat perquè aquest esdevingui l'Agenda XXI de Catalunya, implementant la lluita contra el canvi climàtic i la seva mitigació i la descentralització de la producció energètica, la descarbonització de la societat, l'aposta per una activitat econòmica innovadora i una ordenació del territori basada en la compactació i la remodelació urbana, així com també la llei del territori. En l'anterior legislatura es va treballar l'avantprojecte de llei de territori, com ja s'ha dit també, que comportava la refosa de la legislació d'urbanisme, de política territorial i del paisatge. Aquesta nova llei ha de permetre que la remodelació urbana es prioritzi envers la transformació del sòl urbanitzable, i que es disposi d'eines adaptables a la realitat de cada ciutat i de cada poble.

També, la llei d'avaluació ambiental, important, i que celebrem que es proposi també com una de les propostes a impulsar, doncs, en aquest mandat, que ens permetrà la transposició de diverses directives de la Unió Europea en matèria d'avaluació ambiental estratègica i d'impacte ambiental a Catalunya, que avui resulta de l'aplicació de la Llei estatal del 2013, d'avaluació ambiental. Per tant, cal actualitzar-la també.

Celebrem, també –i pensem que és important, i hauria de ser una de les prioritats en aquest període, com molt bé ha marcat, doncs, també el conseller–, la llei de biodiversitat i de patrimoni natural. Avui ens basem en la Llei del 85, d'espais naturals, norma vigent a Catalunya. Aquesta ha estat una bona norma, però ha quedat desfasada arran de la necessitat de disposar de figures planificadores dels espais naturals més eficaces a efectes de prevaldre sobre el planejament urbanístic, com són els plans d'ordenació dels recursos naturals previstos en la llei de l'Estat.

Necessitem, per tant, una nova llei d'espais naturals, que incorpori tècniques sorgides de la societat civil, com la custòdia del territori, per exemple, la previsió de recursos econòmics i incentius per a la dinamització de les àrees protegides. Aquí, obligada cooperació amb altres departaments, òbviament, com el Departament d'Agricultura.

També ha comentat les activitats extractives, o, podríem dir, una nova llei de mines. Catalunya no disposa d'una llei de mines pròpia. Resulta aplicable una norma estatal preconstitucional de l'any 73. En la dècada dels vuitanta, a Catalunya es van aprovar alguns decrets per millorar els mecanismes de restauració de la mineria en espais naturals protegits. No obstant, l'efecte que causa l'activitat de les pedreres al país mereix adoptar una llei pròpia (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), que segueixi millor l'encaix d'aquest sector en el territori, que adopti mesures compensatòries als municipis de l'entorn, que incrementi

la vigilància de les autoritzacions ambientals i apliqui plans de restauració ajustats a les realitats econòmiques.

I també s'ha comentat, important, la renovació de..., una nova llei de residus. Una nova llei de residus i d'envasos que, de fet, la que tenim no ens ha permès avançar en els objectius que serien necessaris, no? Ha estat del tot el insuficient. Podríem dir, fins i tot, al contrari, s'han incrementat exponencialment alguns residus, quan l'activitat econòmica, doncs, s'activa.

En paral·lel, la conscienciació sobre l'efecte perjudicial del plàstic i els ecosistemes, especialment el marí, com també s'ha comentat. Resultat important que Catalunya disposi d'eines legals per penalitzar la generació d'embolcalls innecessaris...

La presidenta

Vagi acabant, diputat.

Antoni Morral i Berenguer

...per part de productors i de mecanismes directes pels quals els consumidors puguin emprar un sistema de dipòsit, devolució i retorn.

Aquesta llei, alhora, ha d'establir incentius fiscals als municipis que redueixen la generació de residus i millorin la seva recuperació.

També valorem –important– la creació de l'agència de la natura de Catalunya. La creació d'agències per gestionar vectors ambientals per part de la Generalitat...

La presidenta

Diputat, s'ha passat ja més de dos minuts –més de dos minuts s'ha passat.

Antoni Morral i Berenguer

No, ja estic acabant, presidenta. (*Remor de veus.*) Què dius, que m'he passat dos minuts? D'acord, doncs, subratllo la importància de la creació de l'agència de la natura de Catalunya, i deixo per a la següent intervenció, doncs, el que anava a dir. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Passem ara a la intervenció del conseller. Té un temps d'uns trenta minuts, aproximadament.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, intentaré respondre, doncs, tots els temes que han anat exposant i preguntant, alguns d'ells molt concrets, alguns altres més genèrics. N'hem anat prenent nota. Alguns, doncs, segurament els hauré de contestar barrejant algunes de les intervencions, a alguns altres em podré centrar en respostes, doncs, en un sol dels grups, no?

Però, en tot cas, començar, com no pot ser d'una altra manera, per la primera intervenció, de la senyora Bravo, del Grup de Ciutadans, que ha fet referència, com també ha fet el senyor Cid, del Grup dels Comuns, al voltant del fet que en la Comissió de Territori de la setmana passada anunciés l'estructura, efectivament, l'*estructura* del departament, i cités els noms que surten en el DOGC. Jo li vull recordar que el DOGC surt cada dia –inclús el meu, eh?–, per tant, aquí tots estem sotmesos als servidors públics, a que un dia hi siguis i un altre dia no hi siguis, eh?

En tot cas, el «sitio», el «sitio» és el consell executiu, que és qui nomena, i després això es publica en un DOGC. El «sitio» no és la comissió. En tot cas, a la comissió es poden apuntar algunes coses. Però, en aquest cas concret, en el que hi havien tres nomenaments interrelacionats, afectava més d'una persona, bé, s'hi circumscrivien una sèrie de situacions també personals, que vaig creure oportú que, primer, diguéssim, anessin al «sitio», que és el nomenament del consell executiu.

L'amic Ricard Font, amb el que he compartit molta trajectòria al Departament de PTO, i ara al Departament de Territori i Sostenibilitat, per un conjunt de circumstàncies va sol·licitar fer aquest canvi d'etapa, canvi d'etapa que s'ha concretat en el

fet que assumeixi la presidència de Ferrocarrils de la Generalitat, que és una gran empresa –una joia de la corona, en llenguatge d’alguns de vostès–, que gestiona no tan sols el transport públic, que els preocupa, ens ocupa i que forma part d’aquesta agenda modernitzadora, d’aquesta millora de la mobilitat que reverteix també en la lluita contra el canvi climàtic, però que també fa una altra cosa molt important, que és gestionar les estacions de muntanya, les estacions d’esquí públiques. I, per tant, Ricard, ho farà molt bé; l’Isidre Gavín ho farà molt bé, i Enric Ticó a CIMALSA ho farà molt bé. El lloc on s’han de fer els nomenaments és en el Consell Executiu. No es va aixecar amb la notícia, sinó que més aviat va ser al moment del cafè, perquè, efectivament, el Consell Executiu, diguéssim, la roda de premsa és al migdia, no a primera hora.

En tot cas, dit això, nosaltres no només ens omplim la boca amb el tema del canvi climàtic, eh?, amb el gran problema mundial que hem d’afrontar localment, i en comú i en coordinació, que és el canvi climàtic. Nosaltres ho demostrem –ho demostrem– fent la primera llei, que ha estat la primera llei a l’Estat espanyol, però també la primera al sud d’Europa; una llei que ha estat elogiada per la nova ministra de Transició Ecològica, que ha anunciat que retira el recurs, però encara no ho ha concretat. Esperem que això es pugui concretar al més aviat possible. De fet, l’anunci va ser a través d’un tuit, i, per tant, encara estem una miqueta a l’espera. La secretària, aquest dijous, ha d’anar a Madrid a una conferència sectorial i, per tant, esperem que, aquí sí, hi pugui haver, doncs, un diàleg i un anunci oficial d’aquesta retirada d’aquesta impugnació d’una llei que considerem que, efectivament és bona, no perquè ho digui la ministra, sinó perquè és bona; perquè la vam treballar com es treballa tot: va entrar aquí un text, el vam millorar entre tots els que eren diputats a l’anterior legislatura, i tenim una llei que ara s’ha de desenvolupar, que té impostos, que té –també és molt important per a nosaltres aquesta paraula– incentius, per tal d’anar creant, doncs, tots els mecanismes que ens permetin, en definitiva, lluitar contra el canvi climàtic, la crisi del fons, etcètera.

I a nosaltres, diguéssim, d’entrada, no ens fa por que ens impugni la llei el Constitucional, perquè pràcticament ens ho impugnen tot. Ens impugnen, fins i tot, la llei o una part de la llei que podria evitar desnonaments en el cas de l’habitatge. Utilitzo lleis que són d’aquest departament, la del canvi climàtic o la llei que fa referència a temes d’habitatge, entre altres, aquesta.

Bé. Per tant, nosaltres ja treballem, d’entrada, amb aquest risc, diguéssim, en els papers. Ens ho impugnarán o no en ho impugnarán? Amb quins motius ens impugnarán? I, si ens ho impugnen, treballem perquè puguem continuar amb la màxima ambició aplicant aquesta legislació; ens defensem i continuem treballant amb aquesta màxima ambició.

Per tant, hi insisteixo, aquest risc el tenim, diguéssim, internalitzat. És el risc de continuar pertanyent a l’Estat i de no avançar definitivament cap a una república, que ens permetrà que disposem de la legislació de manera definitiva, que, alhora, ens faci disposar del millor país. Per tant, la situació respecte a la Llei del canvi climàtic és aquesta, a desplegar amb potència i amb contundència des de ja.

El tema de l’ATL. No l’hem esmentat de passada. Jo crec que he esmerçat una bona part de la meua intervenció parlant de tot el que fa referència a la gestió de l’aigua. Hi insisteixo, no l’hem esmentat de passada, inclús, m’agradaria mesurar el temps que he dedicat al tema de l’aigua.

És un compromís polític –és un compromís polític– que sorgeix de la passada legislatura, en la que, com a Junts pel Sí, i juntament amb molts de vostès, vam adoptar aquest compromís. I, per tant, aquest compromís polític, expressat i votat en aquesta cambra, ara, es materialitza i es materialitza de la millor manera possible. Però jo vull recordar, de tota manera, perquè vostès hi han fet referència, que els motius que van portar a aquella externalització, doncs, eren motius reals. Són dades de context que jo vull que puguem compartir, perquè entenguem el que es

va fer en aquell moment i el que fem ara. L'ATL... –diem ATL, perquè en català la ella no existeix, tot i que tothom la coneix per ATLL–, l'ATL tenia un deute de 685 milions d'euros. Tenia una tarifa insuficient, de 0,36 euros el metre cúbic. No podia pagar ni la reposició de material, no podia pagar ni la reposició d'equips. En aquell moment, els bancs no donaven préstecs a les entitats políticoadministratives com la Generalitat i, per tant, sí, es va optar per una externalització que va servir, entre altres coses, inclús, per pagar les nòmines. Estàvem en aquesta situació. I ho dic amb tota naturalitat, perquè ja es va explicar en aquell moment.

L'ATLL pública estava, en definitiva, en fallida. L'ATL era, efectivament, una empresa modèlica (*veus de fons*), amb perdó, senyor Terrades, fins que van governar vostès. Quan van començar a governar vostès, l'ATL va començar a entrar en un cicle en el que, diguéssim, es van culminar amb aquestes xifres que apuntava ara mateix. L'hi dic, allò, sense acritud; però, en tot cas, és així, eh? L'ATLL, una empresa modèlica. Jo m'he fet un fart d'anar pel món explicant alguns... –un fart, tampoc, però m'he fet un fart–, he anat pel món explicant alguns contextos de la governabilitat de determinats temes que tractem a Catalunya, i el tema de la gestió integral del cicle de l'aigua, en alta, baixa i depuració és un tema que sempre capta l'interès dels interlocutors, siguin una ciutat, una regió metropolitana, sigui una regió, en sentit internacional de la paraula, o inclús, un govern, un govern d'un estat.

Per tant, sí, nosaltres tenim un model; jo crec que l'hem desenvolupat amb èxit, queden coses a desenvolupar, però teníem un problema puntual de fallida, de fallida per mala gestió, que vam haver de revertir, unit amb un context econòmic i financer gravíssim.

I, avui, què tenim? Avui tenim, per exemple, una tarifa de 0,70 euros metre cúbic; tarifa que no s'ha traslladat en la seva totalitat a l'usuari; que ens permet, efectivament, fer reposicions, operar, gestionar, inclús, revertir, abans ho deia, una situació econòmica i començar a fer, de nou, inversions potents en el que és la gestió de l'aigua. I, efectivament, hi va haver una judicialització del que eren les bases d'aquesta externalització i del contracte d'adjudicació –i, per tant, del contracte d'aquesta externalització– que ha acabat donant la raó a una de les parts, i, per tant, sí, tenim una sentència que diu: «Aquest contracte s'ha d'anul·lar.» I, prèviament, inclús, d'arribar en aquest punt, hi havia el compromís polític, hi torno a insistir, que, si arribàvem en aquest punt, desenvoluparíem tot allò que cal per, efectivament, anar cap a una gestió pública de la distribució de l'aigua en alta.

I aquí estem, estem en aquest punt. Estem a punt d'aprovar, efectivament, demà, el decret llei que crea l'ATL pública, amb tota la voluntat que això pugui començar a ser operatiu l'1 de gener del 2019. En paral·lel, portem el que és la liquidació de l'actual contracte, aquesta comissió de liquidació, que vostès, diguéssim, donen per bones les xifres d'una de les parts, la de l'empresa que és l'adjudicatària; però nosaltres aquesta xifra, d'entrada, no la donem per bona, perquè l'hem de discutir amb la mateixa Comissió de Liquidació i ja hi arribarem –ja hi arribarem. En tot cas, la Comissió de Liquidació és una comissió que, efectivament, ha de liquidar un contracte i, amb seguretat jurídica, s'ha de liquidar, des d'un punt de vista legal, i s'ha de pagar la indemnització que resulti dels càlculs que faci aquesta comissió liquidadora, com no pot ser d'altra manera.

I què pretenem fer respecte a la suspensió de tarifes? Doncs portar-la a la Comissió de Liquidació. Efectivament, el Consell d'Administració de l'ATLL va aprovar, amb continuïtat del contracte un augment de tarifes, i nosaltres el que pretenem ara és, doncs, revertir aquesta decisió, suspendre aquest augment de tarifes i portar el càlcul del que significa aquest hipotètic increment de tarifes a la Comissió de Liquidació. Tot això ho farem, ho farem amb rigor i ho farem sense deixar de prestar ni un sol dia el servei, amb la qualitat requerida per un servei tan important com el d'abastament d'aigua en alta a l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Per tant, no s'ha dit de passada, s'ha dit amb contundència, ho repeteixo ara: ATL pública, 1 de gener del 2019, liquidació de l'actual contracte des de ja, sense augment de tarifes.

Sé que hi ha unes compareixences demanades;, les compareixences, doncs, les que es votin es faran amb tota normalitat i sé que vostès, des del Grup de Ciutadans, han demanat una comissió d'investigació. Vostès són molt donats a les comissions d'investigació, ho suposo, per fer, doncs, més embolic del compte, respecte a temes que, hi insisteixo, estan absolutament apamats i decidint-se. En tot cas, és la seva opció, no la nostra.

Respecte al Segarra-Garrigues, jo, a la Comissió de Territori, vaig explicar que dels temes d'aigua en parlaríem en aquesta comissió de sostenibilitat, però, del tema del Segarra-Garrigues en si, no en parlaré perquè correspon al Departament d'Agricultura. Nosaltres no gestionem ni les infraestructures ni la gestió de l'aigua. Per tant, no em correspon a mi parlar-ne.

Respecte a temes de transport, correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, si no m'he equivocat en el nom. No el gestionem nosaltres, i, per tant, no en parlaré.

Respecte a la qualitat de l'aire, jo crec que ja liderem. A vostè, potser, no li agrada el tipus de lideratge que exercim, però ja liderem; liderem perquè hem fet les taules de qualitat de l'aire adequades, a Barcelona, a Tarragona. Tenim en aquestes taules a tots els actors necessaris per tal de gestionar correctament aquesta problemàtica, la Diputació, la mateixa àrea, trenta-nou municipis, el Port de Barcelona –abans esmentàvem el Port de Barcelona–, i, per tant, jo crec que tenim el marc adequat per anar gestionant. Tant és així que, fixi's –ho he dit de passada, vostès no hi han fet referència, però–, a diferència d'altres regions metropolitanes d'Europa, nosaltres no tenim sanció, no n'hem tingut; altres regions sí. Per tant, senyal que fem bona feina i seguirem en aquesta línia. És cert, i ho torno a dir, que estem en vigilància, hem d'anar donant resultats cada mes.

Però, en tot cas, la feina l'estem fent bé, i som molt conscients que el principal problema de la qualitat de l'aire és el transport, és la mobilitat generada, i, per tant, que hem de fer polítiques actives del que és la millora del transport públic, revertir la mobilitat del transport privat cap al transport públic. I vostè fa una llista d'infraestructures, però, clar, fa la llista del que li convé. Fa la llista d'aquells temes en què encara hi ha debat, però s'oblida que, enmig d'aquesta gran tensió pressupostària financera, sí que hem fet els deures amb altres infraestructures de transport públic ferroviari a les quals vostè no fa esment perquè no li interessa: hem ampliat ferrocarrils a Sabadell, hem ampliat ferrocarrils a Terrassa, estem a punt d'inaugurar dues estacions de la Línia 9, n'inaugurarem dues més –les de Barcelona, les estem a punt d'inaugurar–, inaugurarem les de l'Hospitalet.

Per tant, en un context d'especial, diguéssim, dificultat econòmica i financera, hem anat fent els deures. En queden molts per fer? Home, i tant que en queden molts per fer! També queda molt per fer en la millora del dèficit públic, el dèficit financer de Catalunya amb l'Estat espanyol, que esperem revertir, definitivament, quan siguem república. Però, en tot cas, nosaltres tenim molt clara la llista de les infraestructures de transport públic que hem de fer.

I vaig acabant respecte a la seva intervenció, senyora Bravo. Em pregunta per l'os, i em pregunta per l'os, de nou, pel *lio*, perquè immediatament després em pregunta per la biodiversitat. Escolti, l'os és biodiversitat, no sé si ho sabia. L'os és biodiversitat. I nosaltres, com a, diguéssim, societat avançada, en el món, no podem anar donant lliçons de biodiversitat a segons quins països, i després no afavorir la biodiversitat en el nostre propi territori.

L'os es va extingir per acció de l'home i per acció de l'home hem pogut reintroduir-lo. I, efectivament, és un símbol d'aquesta biodiversitat que hem de preservar. Per tant, l'os biodiversitat. No em preguntí només pel *lio*, perquè, efectivament, en

aquests moments hi han tensions en el sector ramader, també en el sector turisme. Però, en tot cas, jo vaig ser, dissabte, tant a la Vall d'Aran com al Pallars i em vaig reunir amb institucions i amb ramaders, i tenim molt, molt clar –tenim molt, molt clar– que nosaltres preservarem la biodiversitat; tenim molt, molt clar que continuarem amb l'aplicació del Programa Life –que quan s'acabi, no serà Life, però seran altres instruments que ens permetran continuar potenciant aquesta biodiversitat als nostres Pirineus–, i tenim molt clar que tenim un problema puntual amb un exemplar i el bestiar gran. I tenim molt clar que aquest exemplar l'hem d'extreure del medi i així ho vaig anunciar.

Així ho vaig anunciar a la Vall d'Aran, així ho vaig anunciar al Pallars, així ho ha anunciat, inclús, amb nota de premsa, aquest departament, i així ho ha anat parlant el director general, el senyor Ferran Miralles, en totes les moltíssimes reunions que ha tingut per aquest tema. Però extraurem el Goiat, continuarem aplicant els programes de reintroducció de l'os en benefici de la biodiversitat. I creiem que això ho podem fer en sintonia amb el que és la ramaderia extensiva.

Quan ens reunim amb els ramaders, els ramaders extensius, eh?, ens parlen d'un conjunt de dificultats, una llista llarga de dificultats, una de les quals és l'os –una, una–, però no..., diguéssim, l'os no és l'únic problema que té la ramaderia extensiva i és per això que en algun moment, també hem parlat, juntament amb el Departament d'Agricultura, de desenvolupar una estratègia de preservació, de potenciació, de millora de la ramaderia extensiva. Així ho farem.

Senyor Terrades, l'agenda legislativa ambiciosa que volem aplicar, efectivament, és de legislatura llarga. I, per tant, nosaltres, «de saque», d'entrada, el que volem és tenir una legislatura llarga per poder-la desenvolupar.

De l'ATL, que vostè hi ha fet especial referència, ja n'hem parlat.

En tot cas, torno a insistir que el que ens va portar a aquesta externalització no van ser motius ideològics, van ser de necessitat econòmica financera, garantint, en tot moment, la prestació i la qualitat del servei.

Vostè parla d'un tema molt concret que és garantir que el futur model de gestió sempre serà públic –efectivament, en la llei òmnibus, doncs, es parla de la prestació, però no de la gestió–, i han presentat una iniciativa legislativa per tal de garantir-ho, diguéssim, des d'un punt de vista també formal. En tant que, diguéssim, el Govern en aquest cas va a l'avançada –perquè demà ja aprovem aquest decret llei de creació de l'ATLL, estem en el que és la liquidació del mateix contracte–, jo li proposaria que poguéssim, conjuntament, pensar de quina manera podem introduir –que creiem que ha de ser amb el mateix instrument que va possibilitar l'externalització– aquest blindatge. És a dir, que en la propera llei d'acompanyament dels pressupostos, puguem, efectivament, revertir aquella oportunitat que es va obrir amb la llei òmnibus. Hi estem disposats com a govern. I si vostè ho accepta i ho veu bé, a banda del debat que es pugui fer en la convalidació del decret llei de creació de l'ATLL pública, ho podem introduir, i efectivament m'hi comprometo personalment com a conseller i com a departament i, per tant, com a govern, a que això es faci d'aquesta manera.

Hem parlat de biodiversitat també. La llei del patrimoni, que efectivament ha sigut promesa continuada no només d'aquest conseller, sinó dels que l'han precedit, vam creure oportú que amb un Parlament, doncs, en fi, que tenia molta agitació política –perquè no ho sé descriure de cap altra manera, i ho dic en positiu–, pel que havíem d'apostar és per aquesta Estratègia de biodiversitat que demà aprovarem, que demà, si tot va com ha d'anar, en el Consell Executiu podem aprovar i presentar. Podem comparèixer; puc demanar compareixença en aquesta comissió, si vostès ho creuen oportú, per tal d'explicar a fons aquesta Estratègia de la biodiversitat, el que significa i si se'n deriven altres accions legislatives que haguem de tirar endavant de manera..., bé, la mateixa llei, no?, però el debat fi al voltant de la llei.

Nosaltres..., sé que no els ha menystingut, eh?, però, en tot cas, ha fet una referència als acords voluntaris que no ha sigut tot el positiva que nosaltres percebem respecte al que són els acords voluntaris. No hi renunciarem. Són complementaris a tot el paquet legislatiu i l'acció de govern. Ho han sigut i han servit mentre no hi havia normativa, i no hi renunciarem. Hi seguirem treballant. Jo, la setmana passada, vaig assistir al sopar de commemoració dels deu anys de la Fundació Empresa i Clima, que –era una sopar– bàsicament és el lobby de les empreses –lobby en positiu– que adopten acords voluntaris. Els vaig agrair la feina. No hi renunciarem i els seguirem potenciant, perquè, hi insisteixo, creiem que són complementaris –complementaris respecte de la legislació i l'acció de govern, doncs, efectiva.

Respecte als impostos, que tant vostè com, sobretot, el senyor Cid, del grup dels comuns, ens n'ha parlat. Nosaltres estem treballant amb la Vicepresidència d'Economia i Hisenda per tal de poder desplegar..., estem centrats en aquest impost del CO₂ a vehicles. És molt important, perquè la meitat de la quantitat recaptada per aquest impost anirà al fons amb el que pretenem desenvolupar intensivament polítiques referides al medi ambient i la sostenibilitat. I, per tant, estem centrats en això. I la resta, doncs, ho anirem treballant.

I una última referència a un tema que vostè ha posat sobre la taula. Tenim previst, durant l'últim trimestre d'aquest any, durant el quart trimestre d'aquest any, constituir tant el comitè d'experts, com començar els treballs preliminars per als pressupostos de carboni. Aquest és el nostre compromís: que aquest quart trimestre el puguem posar en marxa.

Vaig passant de grup que ha anat intervenint. El senyor David Cid, dels comuns. No s'ho prengui malament, però l'hi haig de dir: el que vostè representa ara, grup dels comuns, que ve d'una trajectòria política que va començar amb el PSUC i Iniciativa, entre d'altres, home, és qui va acabar amb el Departament de Medi Ambient. (*Veus de fons.*) Sí –sí, sí. El Departament de Medi Ambient era departament de Medi Ambient des que el va crear el Govern de Convergència i Unió. Vam ser els primers que vam crear un departament de medi ambient. I quan va arribar el primer tripartit, vostès van fer el Departament de Medi Ambient i Habitatge. És clar, ara vostè em diu: «És que haurien de fer un departament de medi ambient i un departament d'habitatge.» Molt bé. Escolti, potser sí, eh? Però, en tot cas, que cadascú aguanti els seus organigrames. Vostès van fer un departament de medi ambient i habitatge i, en tot cas, no era un departament de medi ambient, era una fusió estranya de dos àmbits primordials per a aquest departament, que es diuen «medi ambient» i «habitatge». Polítiques sectorials que ara, en tot cas, estan englobades en un sol departament de territori i sostenibilitat.

Hi insisteixo: que cadascú aguanti els seus organigrames, però nosaltres, tal com deia el senyor Morral en la seva intervenció, no ens preocupa tant el nom –que també, eh?–, sinó la fortalesa de les polítiques que s'hi desenvolupen. Ha estat, em sembla, la seva expressió, senyor Morral, i hi coincideixo plenament. La fortalesa no és tant l'organigrama..., que hi insisteixo, també, eh?, però, en tot cas, és la capacitat de l'estructura, la legislació, la importància que es dona inclús en presència pública de les polítiques de medi ambient i sostenibilitat en el si de tot el que fa referència al Govern, el fet de disposar d'un consell assessor per al desenvolupament sostenible, el fet de participar en cimera internacional... Tot això ho fem, i ho fem amb plenitud.

Per tant, disposar d'un departament de medi ambient estaria molt bé, no és condició única i imprescindible. El que dona fortalesa a les polítiques de medi ambient és el capteniment, que en diríem aquí –que es diria aquí, al Parlament de Catalunya–, respecte a aquestes polítiques de medi ambient.

Energia no és d'aquest departament. No m'atreveixo a dir: «Ja ens agradaria», perquè lògicament això correspon a un altre departament, però si afegíssim energia a aquest Departament de Territori i Sostenibilitat, aleshores sí que la cosa comen-

çaria, segurament, a desbordar. En tot cas, Energia està en un altre departament, al d'Empresa; té competència plena sobre tot el que fa referència a energia. Hi tenim moltíssima relació, tant amb la direcció general com amb l'Icaen. De fet, volem treballar conjuntament amb ells –i dona resposta a algunes de les seves intervencions.

El que és l'evolució de les activitats extractives al nostre país..., perquè, d'activitats extractives, n'hi ha d'haver, el que seria absurd és que importéssim àrids, eh? I, per tant, n'hi ha d'haver. Pel que hem de vetllar sobretot és que no hi hagin activitats extractives en llocs protegits –u–, que no s'ampliïn en aquests llocs protegits, i que les puguem anar, diguéssim, restaurant adequadament. Tot això ha de formar part d'aquesta modernització de les activitats extractives que jo he posat sobre la taula en la meua pròpia compareixença. També, evidentment, doncs, el manteniment de les activitats en condicions de llicència d'activitats adequades. Ho dèiem abans: si no ho recordo malament, la legislació és del 83, i, per tant, això s'ha d'actualitzar, eh? I les existents hauran d'actualitzar-se segons allò que estem en aquests moments treballant des del departament. Per tant, tot el lideratge també compartit en aquest cas amb el Departament d'Empresa, respecte a aquest tema.

De l'ATLL ja n'he parlat; vostè també hi ha fet referència, senyor Cid.

Ha parlat també de la comissió d'envasos. Home, jo pensava que ens la demanaven..., vaja, vostès, entre d'altres. Creiem que no podem anar parlant de participació i de diàleg sense que després ens bastim dels instruments que ens permeten debatre. Vostè em pregunta pel meu capteniment personal respecte a aquest tema. I jo el meu capteniment personal l'expresso a través del capteniment del departament, en el marc d'una comissió en la que puguem parlar tots; també els que tenen models contraposats als que tingui vostè. Per tant, és en aquesta comissió d'envasos, que el conseller Rull s'hi va comprometre, que volem portar aquest necessari debat sobre envasos, reutilització, canvi de model de gestió, etcètera.

Nosaltres hem començat, efectivament, per la prohibició..., això de «prohibició»..., en fi, eh?, però prohibició dels envasos d'aigua d'un sol ús en el marc de no només del departament –vostè deia: «Del departament»–, del Govern de la Generalitat, no només també activitats en el mateix departament, sinó activitats pròpies. Això comporta un canvi de normativa del secretari general –de normativa; d'ordres, per entendre'ns– que hi està treballant, i que el treball que fa el secretari general, doncs, també l'estendrem a la resta de departaments.

I, sí, voldrem anar més enllà. De fet, això va ser un primer pas simbòlic, però important; important, perquè ha sacsejat el sector i ja m'he reunit amb ells. I, per tant, escolti, els escoltarem i ho farem evolucionar. El Departament d'Agri..., si no ho recordo malament és Agricultura i Medi Ambient del Govern Balear, i Canvi Cli...; no, Canvi Climàtic està a Territori –és que tenen una estructura diferent. Jo he viscut uns anys a Mallorca –em sembla que alguns de vostès ho saben–, tinc molta relació amb molta gent del Govern Balear, i ja vaig tindre l'oportunitat d'anar a visitar els dos consellers que tinc de referents, eh? Un és el de Medi Ambient i Agricultura, i l'altre és el de Territori, Energia i Canvi Climàtic. Fixin-s'hi: «Que cadascú s'aguanti els seus organigrames», dèiem abans, no? I, sí, doncs, en tot cas, ens agradarà allà on han arribat ells, perquè creiem que hi hem d'arribar. Jo, als consellers, els vaig fer avinent altres iniciatives legislatives que estem treballant o que ja tenim aprovades a Catalunya, i ells s'hi van interessar. I, per tant, en aquest marc de col·laboració, que no és cap invent, que és en el marc de directives europees i de tendències mundials, segur que hi sabrem anar.

En tot cas, i per últim –de la seva intervenció, em refereixo; i altres intervencions també ho han tocat–, respecte al que és la gestió en alta del sistema Siurana-Riudecanyes, a la zona del Camp de Tarragona. Sí, efectivament, ho tenim més que cartografiat, eh? Sabem que tenim una problemàtica al voltant del cabal del Siurana. Sabem que tenim una problemàtica d'abastament d'aigua en aquella zona. Fixi's que abans deia: «Tenim pluja, diners i govern.» Pluja, a tot arreu no, perquè ha plogut a

tot arreu menys allà, en aquella part de la conca no ha plogut. I, per tant, és un territori amb un estrès hídric brutal, que hem de saber treballar no només amb criteris d'abastament, sinó amb criteris moderns, del segle XXI, del vector ambiental. I vos-tès no hi han fet referència; jo, en tot cas, hi torno a fer referència: l'èxit de la Taula del Ter és el model que volem seguir, eh?, amb ple consens i diàleg amb el territori, amb el que és el sistema Siurana-Riudecanyes, que, hi insisteixo, eh?, també és un tema d'abastament d'aigua de boca a ciutats importants del nostre país.

Vaig acabant –vaig acabant. Respecte a la intervenció de la senyora Sánchez, bé, jo dir que torno a lamentar que no tingui la seva confiança. I torno a constatar que tenim models diferents, eh? I, per tant, models econòmics i socials diferents, i, en tot cas, espero poder coincidir en alguna cosa: potser en la necessitat de disposar de tots els instruments que ens facin disposar del millor país. I, després, que cadascú expliqui i recapti suports en el seu propi model.

L'ATLL l'he explicat; tota la problemàtica al voltant del sistema Siurana-Riudecanyes també. I no, no soc decreixentista –personalment, eh?–, després, doncs, lògicament, això es posarà al servei del Govern.

Les dues últimes intervencions... –i vaig acabant, perquè en aquests moments estic ratllant la mitja hora. Al senyor Ferran Civit, que hem parlat, a banda d'ara, doncs, intercanviar-nos paraules, en la comissió respecte de l'os. Doncs, el que hem dit, eh?: necessitem, efectivament, tenir la idea molt clara del que significa l'os per a la biodiversitat al nostre país i a Europa. Hi torno a insistir: no podem anar donant lliçons de biodiversitat al món si després no som capaços de mantenir aquesta part alta de la piràmide tròfica, eh? –que és la més difícil, segurament també, eh?–, i, per tant, de la biodiversitat al nostre propi territori, però alhora ens fa falta disposar d'aquesta estratègia respecte a la ramaderia extensiva. N'he parlat llargament amb la consellera d'Agricultura i ho anirem fent, perquè necessitem aquesta estratègia.

Respecte al linx. És veritat, hi ha hagut un cas puntual –no m'atreveixo a dir una anècdota, però sí que ens ha sobtat a tots–. Això jo crec que s'ha gestionat correctament. I respecte al llop, no tenim una estratègia d'implantació. No la tenim ni la tindrem. En tot cas, hi haurà una observança permanent per tal d'això, anar-ho conduint de la manera adequada.

Hem parlat de la Llei de protecció dels animals. Jo crec que en el marc de la nova llei... –dels domèstics i...– podrem parlar de tot; també de les botigues –abans vostè hi feia referència. I, en tot cas –i vaig acabant–, vostè m'esmenta de nou, i ho diu de cor, el que podria ser, el que ha de ser el parc natural de les muntanyes de Prades. Res em faria més feliç que fer-lo, perquè així també el faria feliç a vostè, eh? (*El conseller riu.*) I, per tant, res ens faria a tots plegats més feliços que fer-lo. Però creiem, i ho torno a reiterar, que en aquests moments l'acció responsable que hem de fer com a departament és la de consolidar: consolidar estructures, consolidar mecanismes, consolidar finançament, per disposar dels millors parcs possibles. Pel camí anem fent coses. Jo torno a insistir que aquest dissabte tothom estava molt content –hi havia el diputat de l'Urgell, de l'Alt Urgell, amb nosaltres. Vam presentar aquesta ampliació de deu mil hectàrees, que no són poques –deu mil hectàrees–, en el Parc Natural de l'Alt Pirineu. Vam dir que era el regal del quinzè aniversari del parc natural. Per tant, de coses, n'anem fent; és una tramitació, aquesta, que ve de molt lluny. Sí que ha sigut volguda i sentida pel territori, però alhora ha sigut molt difícil i molt llarga. Fixi's si és difícil ampliar o fer nous parcs.

Per tant, consolidem –consolidem–, fem-ho entre tots, i després podrem, doncs, anar disposant d'un millor mapa PEIN, que és una estructura, una estructura d'estat, si m'ho permetem (*el conseller riu*), perquè disposar de territori protegit que conservi i creï natura i activitat al voltant de la natura..., la conservació d'aquest patrimoni natural és absolutament bàsic per a qualsevol país que s'estimi.

I acabo. Efectivament, senyor Morral, creiem que les polítiques de medi ambient necessiten tota la fortalesa; la voldrem expressar a través d'aquesta Secretaria

de Medi Ambient i Sostenibilitat, d'aquesta Direcció General de Polítiques Ambientals i Biodiversitat, de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, de les empreses públiques..., tenim un sector ampli i potent i capaç en les polítiques ambientals: l'ACA, l'Agència de Residus, el Servei Meteorològic de Catalunya... Tots aquests instruments els hem de posar al servei de la millor política ambiental, acompanyat d'una acció legislativa potent que espero que puguem treballar i anar aprovant amb el màxim consens. Aquest és el compromís que va adoptar el conseller Rull i que jo i tot l'equip del Departament de Territori i Sostenibilitat volem mantenir. El que els demanaria és que ens ajudin a que això sigui possible i que aquesta, diguéssim, herència que ens donen els nostres fills..., perdó, que no ens donen els pares, sinó el préstec que ens donen els nostres fills, el puguem fer possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Ara tenim l'oportunitat, doncs, de fer una altra intervenció, més petita –serà de cinc minuts cadascú–, i l'ordre serà el mateix que hem fet abans, començant pel Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Bueno, *conseller*, sobre el oso no sé por qué me dice lo de que buscamos el lío, si únicamente le he preguntado su opinión, sin hacer ninguna crítica. Y le puede preguntar a mi compañero Javier, que es de allí, de la Vall d'Aran, si no es una preocupación real de los vecinos. Además, le damos la oportunidad precisamente de explicar todos los pasos que usted había hecho y que ya más o menos habíamos ido viendo por la prensa.

Sobre ATLL, me sorprenden mucho sus explicaciones y todavía tengo más ganas de la comisión de investigación. Si lo que cree es que no se ha entendido bien todo lo que ha pasado allí, allí van a tener la oportunidad de explicarlo con transparencia.

Sobre FGC, que no lo he nombrado entre los medios de transporte que decía, es cierto que no lo he nombrado, que allí sí que dedican muchos recursos –a ampliar la línea, a comprar muchos trenes–, pero déjenme que les diga que, incluso sumando FGC, metro y tranvía, en los últimos veinte años han construido cincuenta quilómetros; en otras comunidades han construido más de ciento cincuenta, incluso con FGC y con los veinte de metro que inauguraron en 2016, o sea que imagínese si hubiéramos echado las cuentas un añito antes.

Me había quedado en el tintero antes el tema de los parques naturales. Por una vez estamos de acuerdo con usted: los que hay no se están gestionando bien; mejor dicho, lo que hay es una no gestión absoluta. Ahora bien, que se escuden en no tener un chiringuito como la agencia para no ampliar la red de parques, me parece una motivación cuanto menos equivocada. Eso lo puedo entender para otras cuestiones, como las infraestructuras; por ejemplo, podrían no haber hecho el *aeri* de Esparreguera si preveían que luego iban a tener dificultades para mantenerlo, y no lo hubieran tenido que desmontar el año pasado, por ejemplo. Pero para un parque natural, ¿no creen que si lo merece hay que buscar recursos allí donde sea? ¿No pueden sacar unos eurillos de la bolsa grande, esa que también tapa la chapuza de ATLL? Porque en la bolsa pequeña, la de los barracones, y en la del metro, ya sabemos que no hay dinero para nada; pero sabemos que tienen otra.

Sobre embalses, nosotros también..., sí que estamos de acuerdo en crear la comisión. Las decisiones que tomemos pueden condicionar, y mucho, que tengamos éxito en el cumplimiento de los objetivos, porque si nos equivocamos podemos obtener incluso el resultado contrario, podemos dar bandazos y empeorar la situación actual. Ahora bien, espero que la comisión se reúna un poco más que el grupo de trabajo de peajes y que no nos utilicen solo para dilucidar responsabilidades de una decisión

que ya tienen previamente tomada, como prácticamente está pasando allí. Si es para eso para lo que nos necesitan, no cuenten con nosotros.

Estamos de acuerdo también en todo lo de la economía circular; tenemos que empezar a hablar de los residuos como recursos, de todos ellos. Lo de utilizar y tirar está claro que no puede ser el futuro; hay imágenes de envases, hay imágenes de elementos de usar y tirar que desde luego hacen daño a la vista. Pero también nos gustaría preguntarnos, y en la Comisión de Medio Ambiente no podía evitar sacarlas, estas imágenes (*l'oradora les mostra*): millones de plásticos amarillos que acaban en los ríos; estas, de Sort –sabía que se lo sacaría, imagino que lo estaba esperando–, pero tenemos muchísimos ríos que están en la misma situación. Y nos gustaría saber su opinión, porque le hemos preguntado qué están haciendo al respecto y nos ha respondido, firmándolo usted, que no están haciendo nada, al menos en las carreteras. ¿En las zonas de los ríos están tomando alguna medida para evitar que acabe todo este plástico en los ríos y finalmente en el mar? Es un pequeño inciso, que puede que no sea lo más relevante de esta comisión, pero incide en la falta de credibilidad que nos transmite y en la poca confianza en que sus prioridades sean las que corresponden a esta comisión.

Lamentablemente, y aunque ojalá nos equivoquemos, viendo cómo van las cosas lo único que comprobamos es que vamos a tener que esperar mucho tiempo para tener un gobierno que pueda recuperar la convivencia y recuperar la estabilidad necesaria para centrarse en las políticas que nos permitan dejar un futuro mejor a quienes vienen detrás, y no seguir perdiendo oportunidades y mirando solamente al pasado.

Gracias.

La presidenta

Muchísimas gracias, diputada. Es el turno del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el señor Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Senyor conseller, jo també sense acritud, eh?, amb el tema d'ATLL, però permeti'm que li digui que em dona la impressió que vostès van fer el negoci del Roberto amb les cabres amb l'externalització d'Aigües Ter Llobregat. I s'ha oblidat d'una qüestió que és fonamental i que tindrem temps, quan es convalidi el decret llei, de discutir-la: quins són els percentatges d'endeutament que les diferents administracions sobre el conjunt de l'Agència Catalana de l'Aigua i Aigües Ter Llobregat van provocar els governs dels que vostè n'és seguidor o continuador, també seguidor però continuador del president Pujol, i quins van ser els endeutaments que va originar el Govern catalanista i d'esquerres. Però tindrem temps de parlar-ne.

La proposta del blindatge del nou ens públic ens sembla correcte, i abordar-ho en el debat de la llei d'acompanyament dels pressupostos. Per cert, la llei òmnibus aquesta que nosaltres proposem suprimir, vostès no la van complir, perquè li recordo exactament que el que deia era que tots els beneficis que pogués provocar una operació d'aquestes característiques en el cicle de l'aigua havien de retornar al cicle de l'aigua, i vostès ho van fer servir per cobrir deute ordinari de la Generalitat.

Tindrem temps també de parlar dels costos financers de l'operació, de l'endeutament històric que hi havia fins al 2012, o el refinançament que es va fer el 2012, i els costos de retribució, financers, a la nova concessionària, Acciona. Tindrem temps també de parlar-ne, també sense acritud, en la convalidació d'aquest decret llei. Però no totes les coses que vostè ens ha explicat van per aquest camí, eh?, almenys des de la nostra percepció.

Amb la Llei de canvi climàtic, l'hi torno a repetir, màxima lleialtat, però serem exigents en el lideratge de les polítiques de mitigació i adaptació que nosaltres creiem que el seu Govern ha de liderar. I, a més a més, també li reclamem coordinació, a partir d'ara, amb l'Estat i amb la nova Llei de canvi climàtic que la ministra

Teresa Ribera ha anunciat. També li dic que va estar al cas des del minut zero dels debats parlamentaris que es van produir en aquesta cambra respecte a la nostra llei, perquè era l'única que s'estava tramitant a nivell de l'Estat espanyol. I, per tant, no ens sorprèn que les seves primeres declaracions, fins i tot quan encara no era ministra, fossin, primer, criticar que el PP portés aquesta llei al Tribunal Constitucional, i després, l'anunci de retirada.

Nosaltres li seguirem demanant aquesta llei de fiscalitat verda sobre les emissions de gasos. I ja li anuncio que, aprofitant la Llei de mesures fiscals i financeres, proposarem modificar la llei que grava l'emissió de gasos dels vehicles privats. Vam votar en contra, el Grup Parlamentari Socialistes, d'aquesta llei, perquè pensem que no és un impost ambiental, és un impost que afecta la tinença de la propietat del vehicle, i no aquell principi que qui més contamina, és a dir, qui més quilòmetres fa i més gasos emet més paga. Això ho vam estar discutint molta estona amb l'anterior conseller Rull, no ens vam posar d'acord, però és una..., modificant algunes coses d'aquesta llei es podria perfectament fer-ho, no?

Respecte als temes de territori –perquè veig que se m'està acabant el temps–, nosaltres estem d'acord amb impulsar l'agència de protecció de la natura; com vostè ha recordat, vam signar la proposició de llei. Ara, ja l'hi diem, nosaltres demanarem, exigirem que aquesta agència compti amb recursos propis del pressupost de la Generalitat, no només amb el fons que preveu la Llei de canvi climàtic, amb recursos propis. Perquè la protecció de la natura és l'àmbit de la Generalitat que ha patit un retrocés més gran en termes pressupostaris, no només pel que digui el senyor Montoro, no, no: és que la seva Administració va fer unes retallades d'un 60 per cent. Però el que és més important per nosaltres és una nova llei de territori i urbanisme que comenci a conservar la planificació i protecció del territori des d'una manera troncal i no sectorial.

Finalment, també li demanem que es coordini amb l'Estat, perquè ens preocupa el delta de l'Ebre. L'instem a treballar intensament amb el Ministeri de Transició Ecològica en alguns aspectes, com la subsidència, la manca de protecció de sediments, les espècies invasores i un augment de la contaminació de què el darrer informe de la CHE ens ha alertat.

Vostè sap –acabo, presidenta– que el meu grup parlamentari ha presentat una proposició de llei sobre protecció d'oliveres mil·lenàries. Li demanariem que el Govern, en aquest tema, mentre no es tramiti la llei, també desplegui algunes mesures per evitar que s'arrenqui aquest patrimoni natural, cultural, econòmic i social de les Terres de l'Ebre.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, del senyor David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Bé. Al portaveu de Junts per Catalunya, que són un grup parlamentari nou, en tot cas jo diria que el conseller ho és en les seves funcions, però jo diria que també és un conseller convergent de pota negra, i, per tant, veurem si les polítiques són noves o no. Jo de moment soc escèptic amb el que li deia del Departament de Medi Ambient. Miri, jo li desitjo com a mínim el mateix balanç que va tindre el senyor Milà com a conseller de Medi Ambient. I no ho dic jo: ho diuen les entitats ecologistes, eh? I són les entitats ecologistes, no nosaltres, els que li demanem un departament de medi ambient, perquè jo sí que crec que hi ha d'haver un lideratge fort de les polítiques ambientals a Catalunya.

Perquè jo tinc la sensació que vostès, amb la seva llarga trajectòria, amb una mà fan lleis i amb l'altra, des de Territori, fan unes polítiques contràries. Li posaré un exemple també de desenvolupament territorial: el Barcelona World que vostè em defensava en aquest cas, no?, en la darrera compareixença a Territori. Per exemple,

vostè parlava de les dificultats, no?, de la gestió de l'aigua en aquest territori, i aquest en podria ser un exemple.

Sobre el tema d'energia, he repassat el decret, eh? Jo ja sé que les competències d'energia les té el Departament d'Empresa. Jo crec que és un error que les tingui el Departament d'Empresa, m'hagués agradat que les tingués vostè; miri, en aquest cas fins i tot podríem coincidir. Però sí que el seu article del decret del 19 de maig del 2018, el del punt, diria, 3.6.13, parla que l'impuls de les energies renovables, eh? –l'impuls de les energies renovables–, correspon al seu departament. Per tant, sí que m'ha sorprès que, sent un element clau de la lluita contra el canvi climàtic, vostè no hi fes referència. I crec que tenim molts deures per fer, eh?, anem molt malament en el que és la implantació de les energies renovables a nivell de Catalunya, especialment, com li he dit abans, amb fotovoltaica i amb eòlica instal·lada. Jo li diria també, bé, quin és el seu objectiu i si creu que podrem complir, no?, el pla que va aprovar l'anterior Govern.

En tema de parcs naturals, nosaltres l'hi plantejarem, eh?, creiem que cal ampliar la xarxa de parcs naturals, no només preservar i millorar la que tenim. Per tant, crec que en aquest cas, en el parc natural de Prades, nosaltres hi insistirem al llarg de la legislatura.

I també l'hi vaig dir a l'anterior compareixença: nosaltres creiem que cal una llei de protecció del litoral. Especialment en molts punts de la costa hi han conflictes sobre la preservació del territori, sobre la preservació del litoral. Tenim en aquests moments el conflicte de Begur amb la cala d'Aiguafreda esclatant, tenim el cas de cap Roig, tenim el cas de la pineda d'en Gori... Ja l'hi dic, no és que nosaltres incendiem el territori: és que a nosaltres –perquè ja ho va dir l'altra vegada– ens arriben els conflictes que esclaten, especialment en el litoral, en aquest moment, en el litoral gironí, i jo li demano què pensa fer vostè per intentar resoldre casos concrets. I, en aquest cas, l'emplaço directament a què pensa fer per intentar resoldre la situació que tenim en aquest cas a la cala d'Aiguafreda, no?

Deixi'm dir –i que també li faci una certa broma– que vostès, en el tema de l'estructura del departament, han fet una espècie d'economia circular, no?, és a dir, han fet un joc de cadires... Crec que hagués estat bé que ens ho hagués explicat, i jo també li segueixo insistint: crec que perdem, en aquest cas, no?, amb la marxa del senyor Ricard Font de la responsabilitat que tenia d'Infraestructures i Mobilitat.

Vostè parlava també de les lleis suspeses pel TC; és evident. Esperem que finalment el Govern del PSOE compleixi la seva paraula i retiri el recurs de manera definitiva sobre la Llei de canvi climàtic; nosaltres creiem que així ho hauria de fer. Però també tenen vostès lleis que són vigents –no sé exactament, aquesta, si és de la seva competència, però com que parlava d'habitatge...–, la Llei 24/2015 en la part de pobresa energètica no està suspesa, i vostès com a govern no estan fent la feina, en aquest cas. Per tant, accelerin, deixin de dir que aquesta llei està suspesa, està suspesa per la part d'habitatge. També espero que puguin treballar amb el Govern de l'Estat per aixecar aquesta suspensió de la 24/2015, que nosaltres creiem que és una llei molt més ambiciosa que no la que van fer l'any 2016. Però, en tot cas, la part de pobresa energètica no està suspesa.

Sobre el tema d'ATLL, home, jo crec –també l'hi dic, com deia abans, sense acritud– que hi ha posat una mica de morro, eh? Vostè..., el seu model de gestió, fins ara, havia estat el model de gestió privada. Ho va ser en el cas de (*veus de fons*)..., sí, ho va ser amb la llei òmnibus; la llei òmnibus era un element de privatització de la gestió de moltes parts de les responsabilitats de govern. Ho és perquè, per exemple, amb l'empresa mixta de l'AMB, conjuntament amb el Partit Socialista, van fer una privatització de fins al 85 per cent, que, a més a més, també judicialment els han tirat enrere, en aquest cas amb el Partit Socialista. I ho és perquè vostès, en el seu grup, a Barcelona, en aquest cas el PDECAT, estan sent el màxim exponent, malauradament, també de nou, conjuntament amb el Partit Socialista, per intentar

evitar una gestió pública de l'aigua a la ciutat de Barcelona. Per tant, el seu model és aquest.

I, miri, deixi'm dir-li una cosa: si ATLL estava tan malament, com és que se la van poder vendre per 1.000 milions d'euros? Perquè en bona mesura..., és a dir, perquè era la joia de la corona, perquè no era una empresa que estigués absolutament «desnortada», sinó que era importantíssima, la gestió que feia, i, com vostè molt bé deia, pel model de gestió que tenia. I, clar, jo també..., ho deia abans el senyor Terrades: l'endeutament de l'ACA, quan es va produir? I també li vull dir, sincerament: moltes de les infraestructures que es van fer en aquell moment per part del Govern d'esquerres són les que han permès que no hi hagin elements de restricció, en aquest cas, de la sequera en aquests moments...

La presidenta

Diputat, vagi acabant...

David Cid Colomer

...si no arriba a ser per les infraestructures que es van fer en el seu moment, abans de que arribessin les pluges..., que vostè deia: «Per sort ha plogut.» Bé, m'agradaria que el meu Govern no esperés només que plogués, sinó quina política tindrà vostè, per exemple, per gestionar els possibles, no?, nous episodis de sequera que situaran el canvi climàtic?

I acabo, molt, molt breument...

La presidenta

Diputat...

David Cid Colomer

...amb una cosa: amb el tema de residus.

La presidenta

...que anem molt endarrerits, eh?

David Cid Colomer

La comissió d'envasos, em sembla perfecte que la convoqui, però jo sobretot el que li demano és, una altra vegada, lideratge. O sigui, quina és la política del seu departament? I aquí jo li he fet dos propostes concretes –entenc que les portarà vostè a la comissió d'envasos–: restricció de plàstics d'un sol ús...

La presidenta

Diputat...

David Cid Colomer

...i, en tot cas, una estratègia de dipòsit i retorn.

Gràcies.

La presidenta

Vinga. Gràcies, diputat. És el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, la senyora Natàlia Sànchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé; gràcies. Senyor conseller, és que a nosaltres ja ens agradaria confiar en vostè, però és que a més li fem preguntes i no me'n contesta cap. Li sembla bé que les repassem? I no em faci aquestes cares. Les repassem, perquè no me n'ha contestat cap. Ja ho sabia, que no era decreixentista –aquesta resposta..., era una pregunta retòrica–, i, per tant, les seves polítiques públiques i la seva mirada en la política pública ja m'ho fa intuir.

Per tant, si repassem algunes de les preguntes que li hem plantejat sobre la taula –i l'hi repetiré literalment–, li hem preguntat si..., que no havia fet esment del tema dels impostos per les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle a les activitats econò-

miques; si el compromís que havia tingut el conseller Rull en aplicar aquests impostos que estaven a les disposicions addicionals..., volem saber, literalment, si les reunions que ha mantingut el departament durant el mes de juny amb els grans lobbys del ciment, com Cementos Molins o l'Agrupació de Fabricants de Ciments de Catalunya, han forçat un canvi en el compromís del Govern anterior amb aquest impost. Li he preguntat literalment això, li torno a posar sobre la taula si ens pot explicar una mica, el seu departament, si aquestes reunions, que han estat de les primeres que ha fet en el seu mandat, doncs, tenen a veure amb que passi completament en aquesta compareixença sobre aquest impost en concret, hi insisteixo.

Sobre la qualitat de l'aire, també li hem fet algunes consideracions que tampoc ens ha aclarit. Nosaltres..., lligat amb un concepte que ara el diputat dels comuns plantejava, que és que alhora vostè gestiona les polítiques relacionades amb l'arribada de creuers o les infraestructures per fer possible l'arribada de creuers a la ciutat de Barcelona, alhora que ha de gestionar les crisis habitacionals i d'habitatge, i, com que van totalment encaminades a situacions o a esdeveniments totalment contraris, van arribant creueristes, van arribant i massificant la ciutat i van expulsant els veïns i veïnes dels seus barris. Barris que, per cert, deia que no tenen sancions, però això no té a veure amb que no superem els nivells de contaminants. No tenim multes, però constantment superem els nivells de contaminants; per exemple, els mesuradors del barri de Gràcia o de l'esquerra de l'Eixample superen cada any la mitjana anual permesa d'òxid de nitrogen. La no sanció és un element positiu, per descomptat, però que segurament respon a una complicitat europea del capital amb el foment, que ja li he dit, del transport privat i els beneficis que se'n deriven per a un oligopoli econòmic com és l'automobilístic, el dels combustibles fòssils. Que té a veure també amb les seves polítiques, i des de la seva conselleria de Territori també, d'ampliar la C-38, la C-32, la ronda Litoral... I, per tant, són polítiques que van totalment contrariades.

I, llavors, no és que tinguem un model diferent, la CUP i Convergència, o el PDECAT o el seu partit; no és que tinguem un model..., que és evident que sí –per això hi ha la diversitat ideològica i tot plegat, no?–, sinó que vostè menteix, que vostè ve aquí a dir que és el màxim exponent de l'ecologisme, quan sap perfectament que el seu model polític, econòmic, el seu model d'infraestructures, el seu model de qui, en teoria, contamina més paga més, és mentida. Perquè si vostè no està disposat a aplicar els impostos sobre, per exemple, les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle a empreses com Cementos Molins o moltes d'altres, que són de les principals emissores d'aquests gasos, si no està disposat a aquest compromís, vostè, d'ecologista, no en té absolutament res.

Sobre ATLL, no me n'ha dit re. Li he preguntat literalment, ha respost als altres grups, però li torno a preguntar..., vostè ha dit que posaran aquesta empresa en mans de la ciutadania –ha fet servir alguna frase tipus aquesta–, llavors nosaltres li preguntem: aquesta empresa serà una empresa de mercat?, per tant, que estarà exempta..., per tant, no s'haurà de regir per la Llei d'incompatibilitat d'alts càrrecs, de fiscalització prèvia i posterior de despeses, d'aplicació de la Llei de contractes del sector públic, de condicions laborals dels treballadors? M'ho pot contestar concretament, si us plau? És que no m'ho ha contestat! Ja ho sé, que potser les meves intervencions, com que li dic que no té la nostra confiança... Si vol li dic que confiem en vostè, i potser em contesta les preguntes.

Acabo, que abans no he tingut gaire temps per exposar una qüestió senzilla sobre l'Agència del Patrimoni, que li traslladem, li fem un prec que és necessari que l'activitat d'aquesta agència no estigui instrumentalitzada políticament per part del departament. Creiem que és una idea important i que va lligada amb la governança dels espais naturals, que ha de ser construïda des de baix, i no des de dalt, i que, per tant, és fonamental que l'agència sigui un organisme descentralitzat amb participació social i de les entitats del territori afectades.

Última pregunta: com pot fer compatible la seva preocupació per la biodiversitat amb la modificació de llei que han aprovat el seu partit al Congrés dels Diputats? Hi insisteixo: crec que vostè diu una cosa i en fa una altra, i per això no confiem en vostè. Crec que és motiu suficient.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. I és el torn per al Grup Parlamentari Republicà, el senyor Ferran Civit.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, presidenta. Pel tema del parc de les muntanyes de Prades, lògicament, ja sé que ara mateix no pot ser automàtica la seva creació, però sí que demanem el fet d'anar avançant els tràmits, del que es pugui, però sobretot tot el tema de la gestió del territori, perquè sap que encara no tenim el cent per cent del consens, i jo crec que és una cosa que es pot fer paral·lela perquè, quan comencin els tràmits administratius, la cosa ja sigui pràcticament automàtica, tant el consens del territori com el tema del procediment administratiu.

També, doncs, reconèixer i, sobretot, posar en valor el tema del tercer sector ambiental, que crec que és una cosa que hem de tenir present, que encara és incipient, que crec que encara pot créixer més, ja sigui tant en custòdia com en conservació o divulgació.

Quan parlava del tema depuradores, ha comentat, doncs, que ara sembla que tenim una mica més de recursos. Li voldria preguntar si seria possible, amb tota la planificació que tenen feta, que, si no em falla la memòria, és fins al 2027 per arribar al cent per cent del territori –no sé si és el 2027..., sí, no?–, doncs a veure què es podria avançar, perquè tenim un percentatge de població molt elevat en què tenim assistència de depuradores, però n'hi ha d'altres en què no, i cal tenir en compte que això fa Territori i Sostenibilitat, a través de l'Agència Catalana de l'Aigua, però per desgràcia les responsabilitats legals per a qualsevol altra cosa serien dels ajuntaments. Per tant, són d'aquelles cosetes en què ens queden aquests buits legals que hauríem de tenir en compte.

Com que no m'havia donat temps abans, el tema de Riudecanyes, que ja han esmentat, doncs, antics companys, efectivament, el pantà de Riudecanyes és l'excepció de pràcticament totes les preses de Catalunya, que totes estan sobreixint, sobretot les del Pirineu, que estan desembassant, i aquí no poden desembassar, perquè gairebé no embassen. I aleshores sí que demanaria, doncs, una mica de lideratge des del departament, malgrat que en això hi ha la CHE pel mig, perquè cal recordar que el pantà de Siurana, que després desemboca al de Riudecanyes, en aquest cas, depèn de la conca de l'Ebre, i m'agradaria, en aquest sentit, que es pogués fer alguna gestió.

I, lògicament, lligat tot amb el tema de l'aigua d'ús agrícola, que efectivament no depèn d'aquest departament, però sí que també, amb l'esperit del que li he demanat abans, mirar de treballar i establir sinergies amb el Departament d'Agricultura, doncs, per modernitzar –lògicament, és competència seva– tot el tema de regadius a partir del foment de la nova cultura de l'aigua. Perquè, com sabem, l'ús agrícola és el gran ús de l'aigua en aquest país, i generalment per motius obvis i necessari, sobretot pels que són de suport.

Com a conseller de Territori, ara sí, en el tema d'habitatge, demanar, doncs, ambició per a poder fer la transició cap als edificis de *Passivhaus*, consum nul, o fem servir el concepte que vulguem, perquè d'un 20 o un 30 per cent, segons els estudis, són els responsables dels gasos d'efecte d'hivernacle, com a mínim aquí a Catalunya.

Coses també que queden pendents: el tema dels sòls contaminats. Sembla que en el cas de Flix el tema del que tenim, de l'aigua, després de tots els casos de corrupció i de la ineficiència per part de l'Estat..., sembla que es trauran els llots, però ens queda pendent, doncs, tot el tema del sòl de Flix. Ens queden pendents els ru-

nams que tenim, doncs, sobretot, del mític Cogulló de Sallent; ens queda també Cardona...

I, lògicament, amb tot això, doncs, sabem que tindrà molta feina, tenen un gran repte, però jo crec que des d'aquí el Parlament, jo no sé si amb la comissió d'envasos o no, però sí que amb totes les lleis que ens portin aquí mirem en aquesta legislatura, si és possible, tornar a ser exemple d'anar avançats, tornar a ser exemple d'anar cohesionats amb aquests temes, i sobretot que siguem coherents, pràctics i eficients.

I simplement, ja per acabar, la foto que ha ensenyat ara una antiga portaveu..., generalment aquest tipus de plàstics són competències municipals; per tant, això no correspon, però sí que amb el tema d'envasos el principal problema no són els llaços grocs als espais públics, sinó sobretot la brossa llançada arreu de tots els boscos de Catalunya, de tots els rius, que, com sap el seu company, que sé que també li agrada molt la muntanya, el senyor Domínguez, quan vas a la muntanya te'n trobes per tot arreu. Jo crec que aquest és el principal repte. Quan tinguem els presos i els exiliats a casa, no pateixin, que tots els plàstics grocs estaran trets a la primera de canvi. No pateixin.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. I, ja per últim, el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Antoni Morral.

Antoni Morral i Berenguer

En primer lloc, informar que hem substituït el diputat Ten per la diputada Anna Tarrés, eh? D'acord?

Quatre cosetes molt concretes. Una, un aclariment, i també per manifestar la meva opinió, en aquest cas també una mica particular, si voleu, respecte a l'organigrama de Medi Ambient en el període del tripartit, eh? Certament, els organigrames són discutibles tots. Aquí el que cal no és valorar l'organigrama, sinó la fortalesa de les polítiques que es poden portar a terme en cada un, diguem-ne, dels models organitzatius. I dir que l'organigrama de l'època del tripartit, com a organigrama, era molt discutible. Responia a raons, diguem-ne, excepcionals també en aquell moment, eh?, però era molt discutible. El que no és discutible, segons el meu criteri, és la gestió feta pels dos consellers que en aquell moment els va tocar gestionar un moment molt complicat, també, amb els temes de medi ambient, la sequera, l'endeutament de l'ACA... Els vaig conèixer i els vaig seguir jo particularment d'una manera molt propera, perquè en aquells moments era alcalde de Cerdanyola i seguia també molt els temes de medi ambient. Per tant, en aquest sentit, doncs, volia posar de manifest aquesta qüestió.

Doncs nosaltres també volem posar en relleu –i no m'ha donat temps en la primera intervenció– que celebrem que una infraestructura com la de l'ATLL passi a ser de gestió pública. Una infraestructura de caràcter estratègic com és aquesta és del tot imprescindible que sigui de gestió pública. Per tant, celebrem que es faci aquest pas en aquest sentit i que properament, doncs, estigui ja en la taula del Govern per gestionar que el proper mes de gener això ja pugui ser així.

Una segona qüestió que em sembla que és important i que també he manifestat en la primera intervenció, quant a la lògica de la gestió dels temes de sostenibilitat que, per definició, porten, doncs, la gestió del conflicte... Perquè ens sembla que el criteri al principi de la gestió ha de ser des de la governança, i en aquest sentit –valgui l'exemple de detall en el tema de l'os d'aquest cap de setmana– ens sembla que això ha de poder ser transportable a tots els terrenys de la gestió: la proximitat, el diàleg, la voluntat de concertació i el compromís de treballar en la direcció d'un canvi de paradigma, en la direcció de la sostenibilitat. Aquesta creiem que hauria de ser la idea força en el model de gestió del departament.

I, per últim, s'ha mencionat, sobretot pel Grup de Ciutadans, l'ambició de més infraestructures, de més... Certament –certament–, quan et submergeixes, diguem-ne, en els reptes i en els propòsits legislatius que tenim en aquest cas concret, en el camp del medi ambient, constates la necessitat també de tenir més sobirania i més recursos; si més no, els recursos que el mateix país genera, eh? Ben segur que si fos així podríem arribar molt més lluny del que són els projectes que tenim i les necessitats que té el país, no?

El que llegim en l'exposició del programa de govern és molta ambició, i això em sembla que d'entrada és molt positiu. I per part del nostre grup parlamentari farem tot el que estigui al nostre abast per donar suport i per aportar i col·laborar perquè els reptes ambiciosos que el departament s'ha plantejat, doncs, arribin a bon port.

Gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara, per últim, en aquest primer punt de l'ordre del dia, el conseller respondrà breument, però sense..., no li dono límits. *(El conseller de Medi Ambient i Sostenibilitat diu: «Obro torn?»)* No. *(Rialles.)*

El conseller de Medi Ambient i Sostenibilitat

No, molt breument. Agrair el to general d'aquesta compareixença. Els hem escoltat amb atenció, hem pres multitud de notes que, doncs, l'equip començarà a treballar immediatament. En tot cas, només per respondre un parell de temes que crec que poden afegir informació en aquest últim torn de paraula, no?

El primer és que, efectivament, la nostra coordinació tant amb el Departament d'Agricultura pel que fa al Segarra-Garrigues com amb el Departament d'Empresa pel que fa als temes d'energia és constant, com no pot ser d'altra manera, eh? I tenim tot un conjunt de mecanismes de coordinació i de gent experta en la matèria que es van relacionant amb aquests dos departaments i que desenvolupen, doncs, les polítiques adequades en cadascun d'aquests àmbits. Hi insisteixo, amb el Departament d'Agricultura pel que fa al Segarra-Garrigues o el que abans explicava d'aquesta estratègia per a la ramaderia extensiva, o amb el Departament d'Empresa pel que fa a tots els temes d'energia.

I, en tot cas –no ho havia dit–, en la línia d'aquesta interrelació entre les diferents secretaries del departament, que volem que sigui més i millor, anunciar-los també que, de la mateixa manera que la gent de la Secretaria de Medi Ambient participarà en el grup de treball de peatges –o, vaja, el grup de treball que bàsicament començarà a treballar de manera immediata és el tema de la vinyeta; per tant, de vegades en diem «el grup de la vinyeta», eh?, però és el grup de treball de peatges–, també pretenem que la gent de la Secretaria de Medi Ambient participi de l'itec, de l'Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya, directament. És un patronat en el que hi ha el sector, els col·legis professionals... La representació històrica sempre ha sigut de la banda de Territori, de la banda d'Urbanisme i de la banda d'Habitatge; voldrem que, doncs, la gent de la Secretaria de Medi Ambient hi participin directament. En algun moment hi ha relació entre l'itec i l'Icaen, però és un altre departament... Per tant, aquesta interrelació directa entre totes les secretaries, en benefici de les millors polítiques i, òbviament, també les ambientals.

Coincidir amb la necessitat de coordinar-nos amb l'Estat respecte a la política, diguéssim, que eviti la regressió del delta de l'Ebre. Jo, amb el poc temps que portem de govern, doncs, he tingut ocasió de baixar tant a Deltebre com també a Flix i a Riba-roja; és ribera, no és delta, però, bé, és una constant en el diàleg amb els agents socioeconòmics del país, eh?, del delta, de la ribera, i també les administracions. Sovint, sobre el delta, hi han hagut polítiques, inclús a casa nostra, inclús en el departament o d'altres departaments, en què cadascú ha fet la guerra pel seu compte, no?, i aquí s'hi afegeix també la capa de l'Estat, també amb projectes que sovint, doncs, impliquen temes d'innovació, d'investigació, que... En fi, hem d'acabar

trobant la manera de tenir una mirada única sobre tot el que hem de fer per evitar aquesta regressió.

Dir-li, senyor diputat, senyor Ferran Civit, que la visita que vaig fer divendres passat a Flix va ser una visita molt profitosa, eh? Va ser una visita molt profitosa perquè l'alcalde de Flix i jo mateix, acompanyat de tot l'equip, vam constatar que, efectivament, l'Estat s'ha posat les piles de manera definitiva i pretén tancar aquesta segona fase de la descontaminació, de la retirada dels llots tòxics de l'Ebre, i la pretén tancar bé. Estarem molt amatents, com no pot ser d'altra manera, des del departament, des de l'Ajuntament, des dels mecanismes de coordinació dels que ens hem dotat per fer el seguiment d'aquesta obra, però creiem que Acuamed i Tragsa, que és l'empresa, mitjà propi, eh?, de l'Estat que executarà les obres, han comprat inclús maquinari nou, diguéssim, que permetrà fer aquesta extracció..., vaja, millor del que es va fer en aquesta primera fase, que no es va fer bé i que vam tancar malament. Ara això s'ha de tancar bé. En tot cas, nosaltres hi estarem molt atents.

Respecte a temes de costa que el senyor Cid em posava sobre la taula, nosaltres disposem d'una eina magnífica, que és el Pla director del sistema urbà costaner, i s'està aplicant *a rajatabla*. Nosaltres, des del que és la Direcció General d'Urbanisme, el que fem és avaluar allò que ens arriba dels ajuntaments, passada la seva aprovació inicial i provisional, i, si ens arriben expedients urbanístics que no es corresponen, una vegada hem fet el tràmit municipal, ni amb el PDUSC, ni amb els plans territorials parcials, ni amb l'orientació general que estem impulsant des de la Direcció General d'Urbanisme, doncs, lògicament, no fem aprovacions definitives, eh? I, per tant, de vegades hi ha decalatges amb l'advertiment per part del territori quan ens arriba a nosaltres, perquè hi ha l'autonomia local pel mig, cosa que és molt d'agraciar –i els parlo jo també com a exregidor d'Urbanisme de Sant Cugat, eh? Per tant, PDUSC.

En tot cas, dins d'aquesta voluntat d'anar desenvolupant el que està perfectament regulat, també s'hi encabeix el projecte del CRT, projecte del CRT que és un projecte que ha passat tots els tràmits d'avaluació ambiental, l'aprovació del Pla director del CRT, eh? Vostè ha utilitzat una altra terminologia que nosaltres ja no utilitzem, però, en tot cas, creiem que és una bona oportunitat per, diguéssim, desenvolupar la indústria turística del país amb perfecte respecte pel medi. I així serà, i n'estem absolutament convençuts.

I, ja per acabar, una de les preguntes –perquè no les respondré totes– que m'ha fet la senyora Sánchez: l'ATL pública serà una entitat de dret públic, i una entitat de dret públic és una entitat que té dependència de l'Administració, que sol desenvolupar activitats reservades i/o pròpies d'aquesta Administració o que, sense ser-ne, són l'únic proveïdor del mercat. En tot cas, les seves activitats no es desenvolupen ni es financen en règim de mercat. I, per tant, l'ATL pública serà una entitat de dret públic com ho són, per exemple, l'IRTA, la... Corporació –no em sortia, anava a dir «consorci»– Catalana de Mitjans Audiovisuais, l'ICO, l'ACA, l'Agència de Residus, l'Incasòl, el Conca, el Cire o fins i tot el Memorial Democràtic. Això és el que serà l'ATL pública.

Gràcies.

La presidenta

Doncs bé, moltíssimes gràcies. Agrair-li la visita al conseller Calvet, al secretari, eh?, a totes les persones del departament i de les diferents organitzacions, i també agrair als diputats el to, que ha sigut molt bo.

I, bé, en dos minutets reprenem la sessió amb el segon punt.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a dos quarts de dues i tres minuts.

La presidenta

Diputados, si les parece...

Com saben, el segon punt són les sol·licituds de compareixença. Alguns grups sol·licitants m'han demanat de posposar algunes sol·licituds, i això queda..., en el Grup Parlamentari de Ciutadans queden posposades les sol·licituds 2, 3, 4 i 5; queda posposades.

Del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem queden posposades les sol·licituds 7, 8, 9, 10 i 11.

Sol·licitud de compareixença d'Artur Mas i Gavarró perquè informi sobre l'adjudicació de la gestió de l'empresa pública Aigües Ter Llobregat (decaiguda)

356-00024/12

La sol·licitud del punt 6 queda decaiguda, perquè no hi ha el grup sol·licitant, no ha comparegut el grup sol·licitant, i passarem a la votació de la sol·licitud del punt 12.

Sol·licitud de compareixença de Pere Fullana i Palmer, director de la Càtedra UNESCO de Cicle de Vida i Canvi Climàtic de la Universitat Pompeu Fabra i director del projecte Ariadna, perquè informi sobre el projecte Ariadna

356-00054/12

Com tots tenen l'ordre del dia, es pot considerar aprovada per assentiment? Del punt 12. *(Pausa.)*

Ferran Civit i Martí

És del Pere Fullana, no?

La presidenta

Sí. Sí –sí, sí. *(Veus de fons.)* Hi ha algun...

Ferran Civit i Martí

És el Pere Fullana. *(Algú diu: «Del Pere Fullana, sí, sí.»)*

La presidenta

Sí? *(Pausa.)*

La presidenta

Doncs, queda aprovada per assentiment la sol·licitud 12.

I, bé, aixequem la sessió. D'acord? *(Pausa.)*

Molt bona tarda, i moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i quatre minuts.